

ŠENTJANŠKI glas

Letnik XVI, številka 34

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ

junij 2015

ANTONR

LEKARNA
SEVNICA

Enota Krmelj

Delovni čas

pon., sre., čet., pet.: od 7 do 14,

tor.: od 7 do 19

Tel.: 07 81 84 004

Poleg zdravil in medicinskih
pripomočkov lahko pri nas dobite tudi
najrazličnejša prehranska dopolnila,
kozmetiko, otroško kozmetiko in
prehrano.

JOMALES

Gozdarske storitve

Jože Klun s.p.

Šentjanž 40c, 8297 Šentjanž

Mtel.: 051 394 023

POSEK · SPRAVILO · ODKUP

HALO BETON

BETONARNA TREBNJE

031 644 300

HALO BETON d.o.o.

07/34 82 400

halobeton@gmail.com

tesarstvo
prevoznništvo

Martin Zupan, s.p.
Kladje 1, Šentjanž
041 352 704

krovstvo

ŠpanLes

LISAP SI, trgovina in storitve d.o.o.
Srednik 19
8297 Šentjanž

Frizerski salon v Šentjanžu
070 811 595 Saša

Fasaderstvo, slikopleskarstvo,
adaptacije, polaganje ploščic,
suhomontažni sistemi.

GRADBENIŠTVO VLADIMIR ODLAZEK s.p.
OSREDEK 12, 8297 ŠENTJANŽ

tel. 040 751 931

**KMETIJA KRANJC, Budna vas 26a,
8297 Šentjanž**

KAJ? MLEKO IN MLEČNI IZDELKI

- pregreta smetana, skuta, maslo, kajmak
- sir za žar, mladi sir, jogurti

KAM? NA MLEKOMAT in AVTOMAT Z IZDELKI

- Sevnica in Radeče

V TRGOVINE KMEČKE ZADRUGE

- Šentjanž, Krmelj, Tržišče, Sevnica, Krško

KDO ŠE? OTROCI V ŠOLAH IN VRTCIH

Kontakt: Kmetija Kranjc, GSM: 041 577 908

»Rdeče češnje rada jem, črne pa še rajši,
v šolo tudi rada grem, vsako leto rajši ...«

Kako zelo pritiče tale pesmica, ki smo si jo včasih še kako radi prepevali, ravno temu letnemu času. Končuje se še eno šolsko leto in letina sladkih češenj je na vrhuncu. Ste si jih privoščili? Naši šolarji zagotovo, kajne? Le tako bo bera vitaminov popolna in zdravje, ki je predpogoj za uspešen zaključek starega šolskega leta in pričetek novega, bo na vrhuncu. Začetek naslednjega šolskega leta bo prav poseben, saj bo na znanja željne nadebudneže septembra čakala šolska stavba v prenovljeni obleki in vsi skupaj se bomo neizmerno veselili nove telovadnice. Prav gotovo bo ravno zato marsikdo v jeseni raje prestopil šolski prag. Ampak o tem je najbrž še prehitro govoriti, saj se je poletje komaj začelo in čaka nas za marsikoga najlepši čas v letu, ko se lahko brezskrbno razvajamo na svežem zraku, se kopamo, odpotujemo na počitnice, v senci dreves preberemo dobro knjigo, bos capljamo naokrog ... skratka se imamo lepo. Kdo bi danes mislil na novo šolsko leto in na jesen, kajne? Res je. Živimo ta trenutek in zdaj. V mladosti to še kako dobro znamo in prav je tako. Se vam, odrasli bralci, kdaj stoži po brezskrbnem otroštvu, ko je bila vaša glavna dnevna dejavnost igra, ko je domišljije polna glava sanjala vsak dan posebej in si izmišljevala nove igrive cilje, zaradi katerih je vse skupaj imelo smisel in predstavljalo izziv?

Želiva Vam, da tudi danes ne pozabite na te igrive misli in čim večkrat najdete otroka v sebi... Verjemite, tako bo vsakdan lepši! Prekrasno modro poletje želiva!

Petra in Vesna

CENIK OGLASNEGA PROSTORA

Objava Vašega oglasa v posameznem izvodu – eni številki	Objava Vašega oglasa v vseh treh številkah ŠG letnika 2015 NUDIMO POPUST!
Zadnja stran, barvna	Zadnja stran, barvna
1/1.....250€	1/1.....650€
1/2.....150€	1/2.....400€
1/4.....100€	1/4.....250€
1/8.....80€	1/8.....180€
Notranja stran, barvna ČB	Notranja stran, barvna ČB
1/1.....200€.....150€	1/1.....500€.....350€
1/2.....150€.....100€	1/2.....400€.....250€
1/4.....100€.....80€	1/4.....250€.....200€
1/8.....60€.....40€	1/8.....150€.....100€
Prva stran, barvna	Prva stran, barvna
1/8.....150€	1/8.....400€

Šentjanški glas

Glasilno krajevne skupnosti Šentjanž
Izdaja: Krajevna skupnost Šentjanž

Uredniški odbor:

Petra Majcen (odgovorna urednica),
Vesna Perko (glavna urednica),
Simona Razpet (lektoriranje),
Jože Puc, Boštjan Repovž, Milan
Sotlar (oblikovanje) in Jože Repovž.

Prispevki:

zunanj sodelavci

Slika na naslovnici:

Milan Sotlar

Naslov:

Šentjanški glas – uredništvo,

Šentjanž 22,

8297 Šentjanž

E-mail: info@sentjanz.si,

www.sentjanz.si

Šentjanški glas je vpisan v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS pod zap. št. 1557.

Oglasno trženje:

Turistično društvo Šentjanž

Tisk: Vinko Podlogar s.p. Radeče

Naklada: 500 izvodov

Cena: 0,01 EUR

Oglasna sporočila niso lektorirana. Za vsebino oglasa je odgovoren naročnik.

Pridržujemo si pravico do krajšanja in oblikovanja gradiva. Fotografij in rokopisov ne vračamo. Fotografije, ki niso del člankov, so iz arhiva TD Šentjanž.

Udeleženci 5. mednarodnega srečanja ustvarjalcev ArtEko Šentjanž 2015:

1.–4. 7. 2015

1. Dime Temkov / Makedonija, Ljubljana
2. Ana Žerjal / Slovenija – Nova Gorica
3. Tamara Grbavac / BiH
4. Mišel Stojanovič / BiH
5. Tomaž Dernovšek / Slovenija – Muzej Premoderne, Vače
6. Jože Šubic / Slovenija – Maribor
7. Vesna Davidovič / Slo – Dobova
8. Mojca Marija Vilar / Slo – Domžale
9. Ana Jazbec / Slo – Sevnica
10. Toni Vučajnk / Slo – Dobova
11. Oliver Marčeta / Dunaj, Ljubljana
12. Matic Svažič / Slo – Sevnica
13. Anton Komat / Slo – Domžale
14. Elena Sigmund / Rusija – Slo – Šentjanž

Strokovni vodja srečanja: Jerca Šantej

SPOŠTOVANI KRAJANKE IN KRAJANI!

Tokrat bom kratek. Besede veliko povedo, še več pa dejanja sama. Dela KS Šentjanž so že stekla. Štiriletni finančni in delovni plan sta sprejeta. Nekaj krajanov je vložilo prošnjo za asfaltacijo cest, kar smo seveda vnesli v delovni načrt. V kolikor se bodo dela zaključila ugodno s finančnega vidika, bomo seveda krajanke ponovno pozvali na razpis.

Kot se vidi, se je začela gradnja nove telovadnice oz. rušitev stare in energetska sanacija osnovne šole. Naslednje leto se jim bomo tudi mi priključili pri urejanju okolice.

Slaba stvar, ki se je sicer zgodila v našem kraju, je izguba samostojnega poštnege urada, česar ne razumemo prav dobro. Našim prošnjam proti zaprtju niso prisluhnili, a ljudje smo prilagodljivi in tudi tega se bomo navadili. Čaka nas še mnogo dela, vendar se ga bomo lotili z nasmehom na obrazu, saj je vse v dobrobit krajanov.

Boštjan Krmelj, predsednik KS Šentjanž

SPOŠTOVANE KRAJANKE, SPOŠTOVANI KRAJANI KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ

in krajanom. Ureditev šole in telovadnice bo dala osnovo za nadaljnje urejanje okolice šole, ki potrebujejo še zunanje športno-rekreacijske in druge površine.

Navedene investicije so tako vsebinsko kot finančno precej zahtevne in kot take zahtevajo veliko angažiranja investitorja, predvsem pa tudi prilagajanja utečenega šolskega dela. Verjamem, da bo vse steklo v načrtovanih smernicah in da se bomo skupaj lahko zasluženo razveselili končnega učinka.

Kljub vsemu pa zagotovo ne smemo pozabiti na vse ostale potrebe v kraju in krajevni skupnosti. Veliko jih je s področja infrastrukture in komunalnega urejanja. S sistematičnim sledenjem potrebam bomo nadaljevali kot doslej. Z dobrim sodelovanjem se tudi v zahtevnejših časih da marsikaj izboljšati.

Prepričan sem, da dobro sodelovanje tako med predstavniki občine in krajevne skupnosti kot s krajanji in društvi, ki z veliko angažiranostjo in marljivim delom na področjih kulture, turizma, gasilstva in drugih društvenih dejavnosti ustvarjate še posebej prijetno bivanjsko klimo, tudi v bodoče ne bo izostalo. Šentjanž je z vašim vsakodnevnim trudom in delom prepoznaven daleč naokoli. Želim vam, da tudi v prihodnje ohranjate in še krepite to energijo, ki vas povezuje v resnično prijetno skupnost.

S spoštovanjem,

Srečko Ocvirk, župan občine Sevnica

Sredi leta je narava v polni rasti, in tako kot narava tudi vsi mi hitimo dosegati zastavljene cilje. Stalno iskanje rešitev, možnosti in priložnosti je gonilo napredka in v tem duhu se pomembni premiki na boljše dogajajo tudi v vaši krajevni skupnosti.

Investicije, ki v prostor vnašajo večjo kakovost bivanja in dela ter hkrati širše možnosti za družbeno udejstvovanje, oblikujejo razvojni utrip. Aktivnosti so tako trenutno najbolj usmerjene v dva projekta s področja vzgoje in izobraževanja. Pričeta energetska sanacija osnovne šole in gradnja nove telovadnice v neposredni bližini šole izpolnjujeta dolgoletno potrebo po sodobnih prostorih za delo v osnovni šoli, prav tako pa tudi po večjem prostoru za večnamensko rabo, namenjenem tudi kraju

Marija Brce

Bliža se konec šolskega leta. To je zagotovo čas veselih pričakovanj tako za šolarje kot tudi za njihove učitelje, ki si bodo po napornem urniku med šolskim letom končno lahko oddahnili in nabrali svežih moči za pridobivanje oz. podajanje novih znanj. Tudi na naši šoli se te dni veliko dogaja. Pravzaprav se najbolj vidno dogaja v okolici šole, saj smo končno dočakali rušenje stare dotrajane in začetek gradnje nove telovadnice, hkrati pa se je istočasno začela energetska sanacija šole. Ker je precejšen del tokratne številke časopisa, času primerno, namenjen prispevkom, ki se navezujejo na šolo, se nam je zdel čas še kako primeren, da se pogovorimo tudi z ravnateljico Osnovne šole Milana Majcna Šentjanž, gospo Marijo Brce, ki se je na povabilo z veseljem odzvala.

1. Ravnateljsko funkcijo na osnovni šoli v Šentjanžu opravljate že od leta 2004. Tudi prej ste bili zaposleni na naši šoli. Ob prijavi na razpis za ravnateljico ste se prav gotovo zavedali, da vas čaka težka naloga. Kakšna je bila takrat vaša vizija in kako bi ocenili svoje delo danes, ko imate že polno izkušenj za sabo? Menite, da je bilo in je vaše uresničevanje takrat zastavljenih ciljev uspešno?

Nikoli, ampak res nikoli nisem imela ambicij, da bi postala ravnateljica. Ko sem po spletu okoliščin pred leti vendarle sprejela mesto vršilke dolžnosti ravnatelja, sem se morala zelo na hitro vživeti v novo vlogo. Poznala sem šolo in njeno delovanje, zaradi česar sem se počutila malo bolj kompetentna, a takrat še nisem razumela, da to dejstvo ni samo pozitivno.

Skupaj s sodelavci, učenci in starši smo se lotili iskanja vrednot, ki jim želimo slediti. Sestavili smo dokument o pravilih delovanja šole, ki zajema klimo in kulturo šole in na osnovi katerega delujemo. Gre za živ dokument, ki ga dopolnjujemo glede na dane razmere in s pomočjo katerega je šola pričela delovati bolj pregledno, saj nas zavezuje k vztrajnemu in doslednemu izpolnjevanju. Ne bom trdila, da sem z rezultati že zadovoljna, ampak vidim, da smo na pravi poti.

2. Glede na to, da niste Šentjančanka, prihajate namreč iz Sevnice, menite, da je to prednost ali slabost pri opravljanju vašega dela v Šentjanžu?

Malo za hec, malo pa tudi za res: v Šentjanžu ni nikoli prednost, če nisi Šentjančan. Čeprav delam na šoli že 35 let, me imate še vedno za nekoga iz Sevnice.

V vseh teh letih sem delala s številnimi generacijami učencev, ki se zdaj vračajo na šolo kot starši. Bolj kot v domačem kraju poznam okolja, v katerih živijo naši učenci, prebivalce in različna razmerja, ki so vedno prisotna. Moje delo se nikoli ne konča z delovnikom, ampak sem sodi stalna vpetost v dogajanje v kraju, sodelovanje z Občino in širšim okoljem, ostalimi šolami, zunanji sodelavci ...

3. Srčika dobre šole je povezanost s krajem, v katerem deluje. Predpogoj je zagotovo ta, da tako čutijo učitelji in drugi zaposleni pa tudi ravnatelj šole. Bi lahko rekli, da smo vas Šentjančani, ki znamo biti včasih precej posebni ljudje, dobro sprejeli in kako čutite vi nas?

Na šoli smo mnenja, da odlično sodelujemo z okoljem. Vodi nas misel, da moramo, kot gibalo kulturnega dogajanja v kraju, svojo vlogo odigrati odgovorno. Temu v največji možni meri prilagodimo tudi delovni načrt šole.

Z veseljem pripravimo vsakoletni program ob krajevnem prazniku, proslavo ob kulturnem dnevu, program za občne zборе različnih društev v kraju (Rdeči križ, Društvo izgnancev Slovenije, Društvo upokojencev), programe ob različnih prireditvah (obletnicah, družabnih prireditvah, pohodih ...) in podobno. Vedno poudarjam, da vsi ti programi ne nastanejo sami od sebe, ampak so rezultat trdega dela predvsem mentoric, ki programe pripravijo in izurijo učence. Jaz v tem vidim predvsem delo za širšo skupnost. Že vsa leta sodelujemo in se usklajujemo z društvi v kraju, Krajevno skupnostjo, posamezniki. Menim, da med nami obstaja dobra mera empatije, saj lahko brez težav izvedemo katerikoli skupni projekt po vsebinski plati in si pomagamo z logistiko ob pripravi različnih dogodkov, prevozih, urejanjem prizorišč in podobno.

4. Po izobrazbi ste univerzitetna diplomirana socialna delavka. Vaša celotna kariera je najbrž posvečena delu z otroki in posredno tudi z njihovimi starši. Kako bi ocenili stanje družbe takrat, ko ste začeli svojo poklicno pot, in danes? Sploh obstajajo kakšne podobnosti med nekoč in danes?

Podobnosti obstajajo. Otroci so še vedno otroci. Oni so iskali meje in jih iščejo še sedaj. Razlika je le v tem, da so včasih veliko hitreje in nedvoumno naleteli nanje in so se morali soočiti s posledicami, če so jih kršili.

Zakaj je danes tako, kot je? Izgovorov je veliko in večina je vezanih na družbeno situacijo, bliskovit razvoj tehnike, ubijajoč tempo, pogoltno potrošništvo ... Odrasli sledimo zapovedim ponorelega kapitalizma in puščamo za seboj vse, kar v življenju res šteje – kvalitetne medsebojne odnose in vrednote, ki bi nas bogatile in jačale v duhovnem in čustvenem smislu. Otroci pa pač rastejo ob nas in so naše zrcalo.

5. Prav gotovo se trudite narediti šolo čim bolj prijazno učencem in hkrati ustvariti čim bolj prijetno delovno okolje zaposlenim. Najbrž je ena bistvenih nalog vzpostavljanje pozitivnega odnosa med učenci ter učitelji in učenci in konec koncev tudi med zaposlenimi na šoli. Kako to uresničujete?

Nedvomno. Pozitivna klima in dobri odnosi so predpogoj za dobro delo, zato z različnimi dejavnostmi, pristopi k pouku, sodelovanji z učenci in starši, izobraževanju ... skušamo ohraniti in nadgraditi naše sodelovanje. Menim, da na šoli vladajo dobri odnosi. Ni nas veliko, zato imamo dober pregled nad potrebami vsakega posameznega učenca. Vsakemu izmed njih nudimo pomoč in podporo, kadar jo potrebuje, ter jih vzpodbujamo k doseganju najboljših rezultatov, ki so jih sposobni doseči.

Vseeno pa bi ob tej priložnosti malo potarnala in za spremembo prikazala situacijo, ki prav tako kroji naše odnose, pa nanjo nimamo neposrednega vpliva.

Pojem »Prijazna šola« se je pričel vsesplošno uporabljati in prav kmalu tudi zlorablja z uvedbo devetletne osnovne šole. Prilagajanje učne snovi, napovedano spraševanje, neobvezne domače naloge, prevažanje učencev od vrat do vrat, vsemogoče pravice brez omembe vrednih dolžnosti, uvedba upravnega postopka in poplava zakonskih predpisov, ki regulirajo delovanje šole, nenehne spremembe na področju delovanja šole in podobno je povzročilo, da učitelji vedno več delajo (strokovno, predvsem pa birokratsko), učenci pa lastno odgovornost za znanje in napredek prelagajo na šolo in starše.

Nekje na poti smo precej zameglili pomembno dejstvo: šola je hiša, kjer se v prvi vrsti uči. Učenje pa ne pomeni druženja in zabave, temveč pomeni trdo delo. Vse ostalo (druženje in zabava) je stranski učinek, do katerega smo upravičeni, če in ko je delo dobro opravljeno.

Naj malo karikiram: šolniki smo se znašli v položaju, ko lahko samo prijazno sporočimo učencu in staršem, da prihaja v šolo nepripravljen, da se neprimerno obnaša, da krši pravila šolskega reda ali pa vse hkrati. Samo upamo lahko, da bodo starši razumeli težave, ki so nastale, in bodo konstruktivno sodelovali pri naših prizadevanjih za izboljšanje stanja. Če ne, smo hitro proglašeni za neprijazno šolo.

Ne želim ustvariti vtis, da si ne prizadevamo ohranjati pozitivnih odnosov, ki dokazano ugodno vplivajo na učni proces. Razložiti želim, da smo šolniki v nezavidljivem položaju, ko je tako rekoč uzakonjeno kampanjsko delo učencev (učiti se pogosto začnejo šele po preverjanju znanja), za njihov uspeh pa smo odgovorni predvsem mi.

Tudi pri obravnavi vzgojnih problemov je težko stvari pripeljati do učinkovitega konca, saj se moramo ozirati na dva tisoč zakonov in pravilnikov, namesto da bi smeli odreagirati po zdravi kmečki pameti. Če ob tem ni uvida v problem, podpore in sodelovanja s strani staršev, je napredek v vzgoji še počasnejši.

Takšne situacije nam malo cefrajo jadra pedagoškega elana, a jih k sreči takoj spet zakrpa večina uspešnih, pozitivno naravnanih učencev, ki nam vlivajo voljo do dela in odganjajo negativne misli.

6. Tisti, ki smo preko svojih otrok vsakodnevno povezani s šolo, smo na tak ali drugačen način obveščeni, da tudi učenci naše šole na najrazličnejših tekmovanjih in natečajih dosegajo odlične rezultate. Danes je nujno, da se vsakega in povsod ocenjuje. Tako ne moremo mimo tega, da se ocenjujejo in rangirajo tudi osnovne šole. Kako bi ocenili rezultate in delo učencev ter seveda posredno tudi učiteljev naše šole? Pogrešamo, da bi se večkrat javno pohvalili in sedaj vam ponujamo to priložnost.

Tako kot na vseh šolah se tudi naši učenci, mlajši in starejši, udeležujejo tekmovanj iz znanja na posameznih predmetnih področjih na vseh nivojih (slovenščina, matematika, fizika, kemija, biologija, naravoslovje, zgodovina, tuji jeziki ...).

Vsako leto dosežejo niz bronastih priznanj na šolskih tekmovanjih, srebrna priznanja na področnih tekmovanjih in tudi zlata državna priznanja. Letošnja bera priznanj je zelo bogata, saj imamo številne učence z najvišjimi dosežki – srebrnimi priznanji iz zgodovine, kemije, biologije, fizike in tudi zlato priznanje iz biologije.

V okviru zgodovinarskega krožka je nastala že bogata zbirka kvalitetnih nalog, ki ne le, da so bile nagrajene, ampak so v njih zbrana pričevanja o preteklosti našega kraja in so zato dragocene same po sebi.

Naj sem prištejem še bralne značke, ki jih osvoji večina učencev. Tudi letos imamo sedem zlatih bralcev – to so učenci, ki so vseh devet let osvojili bralno značko. Zelo veliko učencev bere za angleško in nemško bralno značko in tudi tukaj so se letos mnogi izkazali s priznanji na vseh treh nivojih.

Učenci so dejavni na športnem področju. Trenutno imamo generacijo zelo uspešnih učenek, ki so se v ekipnih športih uvrstile tudi na državna tekmovanja. Prav v teh dneh pa se na državno tekmovanje iz atletike odpravljajo še trije naši tekmovalci. Upamo, da bodo tako uspešni, kot so bili lani, ko smo imeli državno prvakinjo.

Poleg teh »čisto akademskih« področij pa se učenci udeležujejo in so zelo uspešni na najrazličnejših interesnih področjih. Vsi poznate naš otroški pevski zbor, ki je že leta med najboljšimi na področnih tekmovanjih in se je izkazal tudi že na državnem tekmovanju, kjer je, žal, za las zgrešil zlato priznanje.

Pod izredno režisersko taktirko delujeta lutkovna in dramska skupina. Vsako leto nam skupini pripravita prave biserčke, ki jih je užitek pogledati. Očitno tako menijo tudi strokovnjaki, ki jih ocenjujejo, saj se vedno vrnejo domov s priznanji in dosegajo priznanja tudi na državni ravni.

Na tekmovanjih iz znanja o diabetesu smo začetniki, a uspešno nabiramo izkušnje in prvi rezultati so se že pokazali.

Prav tako se naši tekmovalci vračajo s pokali iz tekmovanja Kaj več o prometu. Lani in letos sta bila prav naša učenca najboljša in sta se uvrstila na državno tekmovanje.

V projekt Evropa v šoli vsako leto vključimo učence, ki se preizkusijo na likovnem in literarnem področju. Letos sta se na zaključno prireditev v Ljubljani uvrstila dva naša učenca. Eden izmed njiju je za svoj sestavek prejel najvišje priznanje in je bil povabljen na sprejem v Državni zbor.

Po dolgem času je na pobudo Čebelarskega društva v kraju in na šoli zopet zaživel čebelarški krožek. Učenci so se udeležili tekmovanja iz znanja o čebelarstvu in se vrnili z zlatim priznanjem. Za nagrado so dobili čebelnjak (se hecam ...).

Vesela šola pritegne k sodelovanju veliko učencev in vedno imamo tekmovalce tudi na regijskem nivoju.

Sodelujemo na različnih likovnih natečajih. Pravkar so na razstavi v sevniški knjižnici izdelki učencev, ki so bili nagrajeni v projektu Paleta brez meja. Na natečaju Bojan tovarne JUB je bila izbrana slika naše učenke in bo do nadaljnjega upodobljena na njihovi embalaži za barve. K nagradi pa sodi tudi delavnica, ki jo bodo predstavniki tovarne izvedli na šoli.

V okviru Šolskega otroškega parlamenta so se učenci z mentorico letos posvetili poklicnemu usmerjanju in organizirali nekaj predavanj in delavnic na to temo. O problematiki poklicne orientacije so argumentirano razpravljali tudi z ostalimi udeleženci na Gradu Sevnica na Občinskem otroškem parlamentu. Poleg osrednje teme so uspešno izvedli še dve dobrodelni akciji v okviru RK in Karitasa.

Zelo dobro pa se je prijel tudi Valentinov koncert, kjer se imajo priložnost pokazati učenci na področjih po lastni izbiri, vse od organizacije, vodenja do nastopanja.

Omeniti moram še krožek podjetništva, ki so ga učenci z veliko zavzetostjo obiskovali in ga izredno dobro izvedli ter se, v slogu podjetniške promocije, izpostavili tudi v medijih.

Uspešno pa so startale tudi naše mažoretke, za katerimi je prvo leto treninga in tudi že prvi odmevni nastopi.

Rastoča knjiga je bila slavnostno »zasajena« ob letošnjem kulturnem prazniku. K njeni vzgoji in rasti so povabljeni vsi krajanji. Na šoli smo se angažirali prav vsi in v okviru projekta je poleg vsega ostalega nastala šolska knjiga vrednot, načrtujemo pa že nove dogodke.

Verjetno sem izpustila še kakšno dejavnost. Gotovo nisem omenila projektov, ki nastajajo v okviru posameznih razrednih skupnosti: prireditve za starše, zaključki, čajanke, srečelovi, razstave ...

Naši učitelji in mentorji redno pošiljajo prispevke o dogajanju na šoli v medije. Šolska spletna stran pa je med bolj ažuriranimi. Upam, da se da iz povedanega razbrati, da je življenje na šoli zelo pestro in da lahko vsakdo najde področje, kjer se lahko dokaže. Za doseganje tako lepih uspehov pa je seveda potrebna polna angažiranost vseh udeležencev.

7. Vedno se pri delu in nasploh v življenju dogajajo vzponi in padci. Pustimo padce na stran in raje izpostavimo dogodek, ki je tekom vašega delovanja na vas pustil poseben pozitiven pečat. Bi lahko delili kakšnega z našimi bralci?

Dolgo sem delala kot šolska svetovalna delavka. To je delo, ki sem ga imela rada in kjer sem doživljala drobne uspehe, ki pa so mi na osebni ravni ogromno pomenili, ker so bili pomembni tudi za moje učence in njihove starše.

V vlogi ravnateljice sem zakopana v papirje. Od ljudi se nehotе vse bolj usmerjam na stvari. Poskrbeti moram za urejeno in ustrezno opremljeno delovno okolje. V zadnjih letih smo tako veliko vložili v računalniško opremo učilnic in posodobitev učnega procesa z računalniškimi programi. Marsikaj smo postorili tudi v šolski stavbi, ki svojim letom primerno zahteva stalno pozornost. Po tridesetih letih smo enoti vrta dodali še en oddelek. Že v letih 2006 in 2007 smo se resno lotili načrtovanja nove telovadnice ter postopek pripeljali do idejne zasnove in dokupa manjkajočega zemljišča. Kriza, ki je nastopila, pa nas je žal zavrta za nekaj let.

Kljub vsemu pa ne morem mimo dogodkov, ki niso »materialni«. Menim, da smo zelo uspešno izpeljali proslavo ob 170-ti obletnici šole v Šentjanžu. Ob tem dogodku smo bili prav vsi ponosni, da smo del te velike zgodbe. Letos pa je v Šentjanžu zaživel projekt Rastoča knjiga, ki je prav tako odlična priložnost za sodelovanje in povezovanje ljudi v kraju.

8. Letos je vam in nam končno uspelo premakniti stvari naprej in pričelo se je z gradnjo nove telovadnice in

energetsko sanacijo celotne šolske stavbe. Da je vse skupaj trajalo res predolgo in se najbrž projekt nove telovadnice še vedno ne bi uresničil, če ne bi lansko pomlad začel odpadati strop, res ni potrebno posebej poudarjati. So za to, da smo čakali tako dolgo res krive samo finance oz. večno pomanjkanje sredstev ali najdete krivca še kje drugje?

Omenila sem že, da so postopki za izgradnjo nove telovadnice potekali že pred leti. Kljub uradno zastavljeni časovnici za nadaljnja dela so se ta zaradi pomanjkanja denarja ustavila. Lani se je poklopilo nekaj dogodkov – popustil je strop telovadnice, Občina je pridobila evropska sredstva za energetsko obnovo in bile so volitve. Če ne bi ob pravem času sovpadli ti trije dogodki, bi bila seveda še naprej jaz kriva, da nimamo telovadnice.

9. Zagotovo se veselite zaključka obeh projektov ravno tako ali pa še bolj kot mi. Prenovljena, lepša šolska stavba in nov objekt za izvajanje najrazličnejših telesnih in drugih dejavnosti bosta zagotovo motiv za nadaljnje delo. Kakšni so vaši načrti za prihodnost?

Zelo se veselim pridobitev, ki se nam obetajo. Upam, da bomo kljub gradbišču varno zaključili šolsko leto in da bo do jeseni glavnina dela res že opravljena. Dvorana, ki jo bomo dobili, bo nedvomno omogočala številne športne dejavnosti in še kakšno podobno prireditev, kot je Božični koncert. Ne dvomim, da jo bomo v celoti izkoristili. Prav tako pa je pomembno, da bomo dobili še spremljevalne prostore, ki jih bomo namenili knjižnici. Za šolo bodo vsi ti novi prostori razkošje, ki nam bodo omogočali, da bomo lažje opravljali dejavnosti, ki smo jih v skoraj nemogočih razmerah opravljali že sedaj in seveda ponudili še nove.

10. In za konec še pričakovano ... Kaj bi položili na srce svojim učencem in pa konec koncev tudi zaposlenim v tem času, ko že nestrno pričakujejo dva meseca brezskrbnih toplih dni?

Počitnice so čas za odklop. Obvezno je potepanje, raziskovanje, druženje, lenarjenje, če je res nujno, se lahko tudi kaj prebere. Prepovedana pa je vsaka misel na šolo.

Učitelje pa v tem času čaka ogromno dela, saj je potrebno zaključiti šolsko leto in evalvirati opravljeno delo, hkrati pa že pripraviti delovni načrt za bodoče šolsko leto. Urnik z vsemi podrobnostmi, dnevi dejavnosti, načrtovanje proslav, krožkov, učni načrti, načrtovanje aktivov ... Vse to in še marsikaj mora nastati preden prvega septembra zazvoni šolski zvonec. Med počitnicami si rezerviramo še čas za izobraževanje in seveda za pripravo in urejanje šolskih prostorov. Slednje bodo letos bolj sladke skrbi kot običajno.

Najlepša hvala za pogovor in veliko delovnih zmag tudi v bodoče.

Z gospo ravnateljico se je pogovarjala Petra Majcen.

Turistično društvo

13. POHOD PO KREKOVIH STEZICAH

Tretjo soboto v letošnjem maju nam vreme ni ravno prizanašalo, a po vremensko slabem jutru se je rodil lep dan. Okoli 25 pohodnikov od blizu in daleč se nas je po okrepcilu s šentjanškimi kolački, Cvetinmajstrom in Metinim zeliščnim

čajem podalo na 13. Pohod po Krekovih stezicah, ki je tudi letos potekal v okviru Posavskega festivala pohodništva.

Najbolj strm in tudi najbolj naporen je bil vzpon proti Leskovcu. Po kratkem počitku in nekaj besedah turističnega vodnika Zdravka Remarja v Murncah smo pot nadaljevali proti Leskovcu, kjer nam je Zdravko pričaral lepote najlepše hribovske vasice 2005 in nam nakazal v meglo zaviti razgled. Pot nas je vodila proti Brunku. Že kar prijetno utrujeni smo se pri družini Skoporč-Zavrl najedli še tople ocvirkove potice in napili čaja pa tudi kakšen kozarček rujnega seveda ni izostal. Da je bilo vzdušje še bolj prijetno, nam je na harmoniko zaigral Skoporčev ata, kasneje pa se je opogumil tudi eden od pohodnikov. Ob zvokih domače glasbe smo celo zaplesali. Z Brunka navzdol smo se odločili, da letošnjo traso zaradi blatne poti nekoliko skrajšamo. Tako smo jo preko Zdevnega mahnili proti Šentjanžu, kjer smo naš letošnji pohod sklenili.

Bilo je prijetno, domače in spet nepozabno. Kdor je pri nas že kdaj bil, se zagotovo spet vrne. Vabimo vas, da se nam v prihodnje pridružite tudi vi!

Petra Majcen

Društvo upokojencev Šentjanž

AKTIVNOSTI V DU ŠENTJANŽ

Decembra smo obiskali vse krajanje in člane našega društva, stare nad 80 let, jim zaželeli vse lepo v letu 2015 in jim podarili skromna darila. V februarju je bila naša največja skrb pobiranje članarine in priprava na zbor članov, ki je bil 8. marca. Udeležilo se ga je kar precej članov, saj je bila dvorana polna do zadnjega kotička. Učenci naše osnovne šole so nas razveselili s prijetno igrico »Pod lipo«. Hvala vsem nastopajočim in mentoricam. Na zboru smo pregledali naše delo v preteklem letu in obravnavali načrt za letošnje leto.

Kot vsako leto smo tudi letos sodelovali v čistilni akciji. Pobirali smo smeti ob glavni cesti Šentjanž–Krmelj in nabrali kar precej odpadkov. Še vedno ljudje ne znajo skrbeti za čisto okolje in vržejo ob cesti v naravo vse, kar jim je odveč.

Vsako tretjo sredo v mesecu smo se odpravili na krajši pohod po naši okolici.

4. junija gremo skupaj z Društvom upokojencev Krmelj na izlet v Opatijo, Reko in Trsat.

Od novembra 2014 do konca maja 2015 so praznovali okroglo obletnice:

80 let: Anton Florjančič, Marija Majcen, Martina Lindič, Ivan Vozel, Fani Florjančič, Alojzija Jerovšek in Angela Jakoš;

85 let: Ivan Orešnik in Jožica Rau;

90 let: Pepca Tratar;

93 let: Julka Štih in Marija Zupet;

Naša najstarejša članica pa je decembra dopolnila 96 let.

7. maja pa sta praznovala diamantno poroko Marija in Ladislav KEBER.

Vsem še enkrat iskrene čestitke.

Fanika Rupar, DU Šentjanž

PEPCI V SPOMIN

V marcu smo prejeli žalostno vest, da nas je za vedno zapustila naša dolgoletna članica gospa Pepca Brate. Bila je zelo aktivna v upravnem odboru DU Šentjanž in je požrtvovalno ter vestno opravljala tajniška in blagajniška dela vse od leta 1993 do leta 2007. Vedno je bila pripravljena pomagati članom s kako uslugo. Za njeno nesebično delo v društvu se ji iskreno zahvaljujemo. Ostala nam bo v lepem in trajnem spominu.

Fanika Rupar, UO DU Šentjanž

Društvo vinogradnikov Šentjanž

VINOGRADNIKI SPOZNAVALI PRIMORSKO

S soncem obsijano drugo majsko soboto, 9. maja, smo se člani Društva vinogradnikov Šentjanž odpravili na strokovno ekskurzijo. Tokrat smo spoznavali Primorsko. Pot nas je naprej vodila v Luko Koper, kjer nam je vodič podrobneje predstavil samo delovanje Luke Koper in njene značilnosti. Ladje, ki so bile tisti čas v pristanišču, so nam jemale dih, saj so nekatere imele tudi devet ali dvanajst nadstropij. Seznanili smo se s postopkom pridobivanja novih površin, zanimiv podatek za nas pa je bil, da tu prezimuje več kot 30 vrst ptic. Sledil je ogled vojaške ladje Triglav 11. Pričakal nas je poveljnik 430. mornariškega divizionu Slovenske vojske Boris Geršak, ki nam je predstavil sestavo odreda in vlogo vojaških ladij nasploh, naštel pomembne naloge, ki so jih uspeli opraviti s pomočjo te ladje, predvsem pa smo si nato z zvedavostjo ogledali samo ladjo.

Ker so se nam želodčki počasi začeli »oglašati«, je bil čas za kosilo. Na kmetiji Mahnič v Dragonji smo okušali pristne istrske dobrote, svoje brbončiče pa smo razvajali z njihovimi domačimi sortnimi vini, kjer sta izstopala malvazija in refošk. Gospodarica Ingrid Mahnič, ki je istočasno tudi predsednica Društva vinogradnikov Slovenske Istre, je izpostavila vizijo njihove kmetije, in sicer se trudijo, da je njihova hrana skrbno in sveže pripravljena. Člani društva smo imeli čast spoznati njihovo družinsko članico Kim Mahnič, ki je bila Vinska kraljica Slovenske Istre. Po okusnem kosilu je bil sprehod po Portorožu ravno pravnj, nekateri smo se posladkali in ohladili s sladoledom, vse pa so greli sončni žarki in morje je že vabilo k plavanju.

Zadnja točka našega izleta je bila vinska klet kmetije Klenar v vasi Plavje, ki je v celoti usmerjena v vinogradništvo ter vinarstvo. Njihova posest se razprostira na 20 ha površine in radi poudarijo, da vsa dela opravijo sami, le organizirati se je potrebno. Ponosni so na njihovo blagovno znamko KLEN'ART, ki izhaja iz njihovega priimka in besede »ART«, ki v angleščini pomeni umetnost. Vino je zanje umetnost, saj se v njem izražata eleganca in nežnost okusa. Poleg različnih vrst vina smo imeli priložnost poskusiti njihovo penino, ki je izdelana po klasični metodi. Ob prilogi kraškega pršuta so njihova vina delovala harmonično in polna svežine. S prijetnimi ljudmi in ob prijetnih dogodkih čas hitro mineva, zato smo se v večernih urah z lepimi spomini odpravili proti Dolenjski. Vabljeni, da se nam pridružite na naslednjem izletu in naj naslednja misel ne bo odveč: »Povsod je lepo, a na Dolenjskem je najlepše.«

Vesna Perko

AKTIVNOSTI V DRUŠTVU

Delovna pomlad DV Šentjanž se je zaključila na Cvičkariji v Kostanjevici, kjer smo želi, kar smo sejali. Osvojene velike zlate medalje, zlate, srebrne in priznanja so bile znak, da smo znali tudi v tako zahtevnem letu pridelati dobro vino. Vzdušje v Kostanjevici na petkovi povorki je bilo neverjetno, saj so se društva zares potrudila s prikazi sodobne tehnologije, kot tudi z že zares nostalgичnimi prizori prejšnjih desetletij, skozi katera se je razvijalo vinogradništvo.

Cvičkarija je nekakšna krona dogajanja po posameznih društvih, ki se vsak na svoj način trudijo za svoje člane. Tudi mi smo v pomladnem času izvedli kar nekaj aktivnosti, med katere sodi tudi strokovni del. Predavanje v društvenem vinogradu, ki zahteva svoje, in pa ekskurzija, ki je napolnila avtobus do zadnjega sedeža. Primorska nas je zvalila v začetku maja, kjer smo si ogledali Luko Koper vključno z ogledom vojaške ladje ter dva priznana vinarja, ki sta nam vsak po svoje dala misliti v smislu, kako veliko ime nosi vino.

Naši društveni pevci so s svojim nastopom navdušili na prvem srečanju vinogradniških pevskih zborov v Trebnjem. S svojim delom smo bili prisotni na nekaterih dogodkih v kraju. Pred nami pa so že nove naloge.

Farno žegnanje ne bo minilo brez naše prisotnosti, vinogradniški pohod po trasi II. pa že veselo pripravljajo vinogradniki iz teh vinskih gor.

Naj vas ob koncu povabim na naš vinogradniški pohod, katerega se naši gostje vsako leto znova veselijo, kajti gostoljubnost organizatorjev vedno presega meje pričakovanega. Že vnaprej hvala vsem, ki boste na kakršen koli način sodelovali z nami in pristrčno dobrodošli 25. junija na trgu v Šentjanžu ob 9.00.

Renata Kuhar, predsednica DV Šentjanž

PGD Šentjanž

ŽEGNANJE V BUDNI VASI

Tudi letos smo se gasilci zbrali v Budni vasi na tradicionalnem, že 20. Florijanovem žegnanju. Vsako leto se ga poleg gostiteljev udeležijo tudi gasilci sosednjih prostovoljnih gasilskih društev. Letos nas je bilo okoli 70.

Župnik Janez Cevec se je gasilcem zahvalil za vso pomoč, ki jo nudijo ljudem v stiski, da so vedno pripravljene pomagati in nikoli ne rečejo ne ter tudi za vsakoletno prisotnost pri maši, saj s tem še bolj obogatijo Florijanovo nedeljo. Zahvalil se je tudi pevcem župnijskega zbora in vsem, ki kakor koli pripomorejo, da je žegnanje takšno, kot mora biti. Vse navzoče sta nagovorila tudi podpredsednik Sveta KS Šentjanž Branko Keber in župan Srečko Ocvirk. Na koncu je predsednik PGD Šentjanž Boštjan Repovž vsem predstavnikom sosednjih društev podelil spominske zahvalne plakete in jih povabil na 21. žegnanje prihodnje leto. Zahvale so prejeli še: župnik Janez Cevec, Marica Vozelj v imenu AKŽ Budna vas, KS Šentjanž in Občina Sevnica.

Po končani maši je sledilo prijetno druženje. Domači gasilci so pripravili pogostitev, in sicer klobase KZ Sevnica, domači

kruh, potico in pecivo, kar so pripravile članice AKŽ Budna vas, ter cviček, ki ga je prispeval Andrej Repše. Vsem najlepša hvala.

Z gasilskim pozdravom »Na pomoč!«

Katja Repše

Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž

POHOD IN IGRE

Tudi letos smo v Društvu rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž izvedli že 7. konjeniški pohod po Krekovih stezicah in 4. konjeniške igre. V soboto se je na že ustaljeno traso podalo petnajst konjenikov, v nedeljo pa so se konjeniki pomerili v spretnostnem jahanju in zbijanju dvorske alke, a nam žal ni uspelo ubraniti najvišjega mesta in so zmago slavili gostujoči konjeniki. Za Krekovo konjenico so tekmovali Franci in Matic Strnad ter Aleksander Blas. Pohvalimo se lahko z 2. mestom stotnika Francija v zbijanju dvorske alke. K metu podkve pa smo povabili tudi obiskovalce in med 24 tekmovalci je brez zgrešenega meta zmago slavila enajstletna Deja Udovč, drugo mesto je osvojil stotnik Šentjurske konjenice, naše barve pa je s tretjim mestom branil Grega Krmelj.

BLAGOSLOV KONJ NA ŽALOSTNI GORI

Na lepo sončno nedeljo se je Krekova konjenica odzvala povabilu na blagoslov konj na Žalostni Gori, ki je potekal v organizaciji župnika in dekana Klavdia Peterce, Društva vinogradnikov Mokronog, Društva podeželskih žena Tavžentroža Mokronog in Šole jahanja Viktorija. Sodelovalo je 35 konj iz številnih okoliških konjeniških društev.

VELIKONOČNA BUTARA

Tudi letos smo konjeniki naredili butaro za cvetno nedeljo. Moški del je večje izdeloval butaro, ženske pa smo nabrani bršljan lepo porezale, dodajale še ostalo zelenje, vmes pa potisnile še kakšno spomladansko cvetje in butaro na koncu okrasile s pisanimi trakovi.

Dvanajstmetrsko lepoticco je moški del konjenikov odnesel in postavil pred farno cerkev. Pogled na visoko in vitko butaro, ki je krasila trg, je bil veličasten.

Brigita Blas

KUD Budna vas

»MESEC MAJ«

Kulturno umetniška sekcija iz Kulturno umetniškega društva Budna vas je v soboto zvečer, 9. maja 2015, pripravila kulturno prireditev v Kulturnem domu Šentjanž, s katero so se poklonili najlepšemu mesecu v letu, dnevu zmage in tednu ljubiteljske kulture.

Najprej nas je Eva Keber z vnukinjo Tajo razveselila s češko pesmijo o maku, Taja je še zapela o živalskem vrtu. Čeprav se Kevin Keber šele spoprijateljuje s piščaljo, nam je pogumno zapiskal kar štiri pesmice. Neža Musar je zrecitala pesmico Čebelica leti z neba in Marija Bajt je z nami delila štiri svoje pesmi. Na naše povabilo so se prijazno odzvali člani Likovnega društva Laško, ki so nam predstavili, s čim se ukvarjajo. Poleg slikanja, kar je njihova glavna dejavnost, nekaj članov svoja občutja izraža tudi v poeziji in to so nam doživeto predstavili. Z veseljem so se odzvali povabilu, kot so dejali sami, tudi člani KUD STOPinJE iz Zgornje Savinjske doline. Čeprav so registrirani v Mozirju, delujejo kar v sedmih občinah. Pri nas so se predstavili ustvarjalci pisane besede. Ker so si želeli spoznati naše kraje, so prispeli že zgodaj popoldne in pod vodstvom Magde Sigmund raziskali delček le-teh. Z njimi nas je prišel pozdravit tudi župan občine Nazarje Matej Pečovnik. S povezovalno nitko je vse lepo prepletala Veronika Sigmund, oder pa so krasila likovna dela članic likovne sekcije ART lipa in likovnikov iz Laškega. Vse nastopajoče so

pozdravili predsednica KUD Budna vas Magda Sigmund, župan občine Nazarje Matej Pečovnik, župan občine Sevnica Srečko Ocvirk in predsednik krajevne skupnosti Šentjanž Boštjan Krmelj. Za konec je iz grl Ljudskih pevok Solzice zadonela ljudska pesem.

Prijetno druženje po prireditvi se je nadaljevalo ob skromni pogostitvi.

Magda Sigmund, predsednica KUD Budna vas

NA BRUNKU IZDELOVALI BUTARE

V soboto, 28. marca, smo se zbrali na Brunku pri družini Skoporc-Zavrl, kjer je Kulturno umetniška sekcija iz Kulturno umetniškega društva Budna vas organizirala delavnico izdelovanja butaric za cvetno nedeljo.

Po uvodnem pozdravu sem predstavila tradicijo izdelovanja butar in pomen posameznih materialov v njih. Poudarila sem, da se izdelovanje butar razlikuje po pokrajinah oziroma celo po krajih. Glavni materiali so po večini enaki, dodaja pa se lahko vse, kar ima kdo na voljo. Vseeno pa butar ne izdelujejo po vsej Sloveniji. Opisala sem tudi nekaj dogodivščin, ki se jih spominjam iz pripovedovanja svojih staršev, in za kaj smo pri nas doma porabili sestavine blagoslovljene butare.

Po kratkem uvodu smo se lotili izdelave butar. Nekateri so že znali, drugi pa so potrebovali mojo pomoč. Uporabili smo materiale, ki so bili že pripravljene in bilo jih je kar nekaj. Nekateri so dodali še rože iz krep papirja, ki jih je izdelovala

Marija Oven. Vsak je naredil butaro, kakršno je želel in jo potem tudi odnesel domov.

Druženje je bilo je prijetno, koristno in poučno.

Magda Sigmund, predsednica KUD Budna vas

MK Junci Šentjanž

31. DAN

Danes mineva 31. dan od moje nesreče, sam temu pravim kar »sreča v nesreči«. Sedaj že lahko sam stojim pred ogledalom in se brijem. Čeprav si moram pomagati z obema rokama, sem vesel, da to lahko počnem sam. Leve roke še ne morem dvigniti dovolj, zaradi zloma, zato vse skupaj traja in traja, vendar pravijo, da je v volji moč. Zaradi gipsa na nogi stojim malo postrani, zaradi opornice na hrbtenici se ne morem skloniti, bolečine še niso popustile ...

Po 31. dneh lahko rečem le to, da verjamem, da je nekaj vendar le pripomoglo, da sem še vedno tu, kjer sem ... V krogu svojih domačih in bližnjih. Je bila to sreča ali mogoče božji blagoslov iz Mirne Peči? Je mogoče pripomogla že šesta varna vožnja, ki smo jo organizirali MK Junci? Mogoče nova tehnika vožnje, katere me je letos na varni vožnji naučil inštruktor PPP Novo mesto? Mi je glavo rešila čelada iz kompozita? Ta je zagotovo opravila svoj najpomembnejši del, saj nisem »šparal« pri nakupu. Tudi želva-ščitnik hrbtenice je sigurno pripomogel, da je zlomljeno le eno vretence. Ne vem, mislim, da je bilo kup dejavnikov, ki so »omilili« moje hude poškodbe ... O vsem tem bom lahko še premišljeval vsaj dva krat po 30 dni. Pred mano je dolgo poletje, ki ga bom več ali manj preživel doma v počitku in svojem okrevanju.

Sedaj imam čas, da pišem o tem, kar že dolgo opazujem glede prometne varnosti v naši okolici Šentjanža. K organizaciji varne vožnje v lanskem letu smo povabili tudi naš podmladek, mopediste iz Šentjanža. Veste, kakšen je bil odziv? Nobenega ni bilo. Zakaj ne? Večina nima voznškega izpita, glavnina se vozi z neregistriranimi mopedi, kar je pogoj za udeležbo na varni vožnji. Ko sedim zunaj in ob vonju lipovega cvetja vsake toliko »priropota« še redke Tomos, kar zaboli mene, ko vidim voznika brez čelade, po možnosti še brez majice. Ja, naša generacija je še imela srečo, da je skoraj cel razred v sedmem ali osmem razredu za nekaj dinarjev naredil vozniški izpit, mopedov pa tako ni bilo potrebno registrirati. Tako je bilo. Bile pa so veliko bolj pregledne ceste. Vse brežine so bile pokošene,

pohodnike in zelo redke »pešače« iz osnovne šole. Velik problem pa so tudi blatne, neočiščene ceste od opravil na njivah. Vem, da se blatu pač ni mogoče izogniti, ampak da se

pospraviti za seboj. Si predstavljate, da imajo motorno kolo, moped in kolo le nekaj centimetrov stika s tlemi? Kaj se naredi sredi ovinka, ko ta zapelje na blato? Verjemite mi, da konec ni rožnat. Kazen ni velika, samo za eno brejo kravo ... Kaj pa če bi bil žrtev vaš sin, hčerka ali vnuk ... zaradi ene lopate.

So pa krasno vidni novi trikotniki na traktorjih. Skozi okno jih vidim do sosednje vasi, če le niso obrnjeni v zrak! Tudi sveže pločevinke na odseku od table Šentjanž do table Brunk so že! Lepo rdeče se svetijo. Če jo povoziš lahko zdrzne sprednje kolo. Pa smo spomladi vse očistili, AKŽ Budna vas in MK Junci. Te pločevinke so zagotovo od domačinov in verjetno ne od tranzita čez Brunk. Ta »pir v piksni« je bil najverjetneje kupljen v Šentjanžu! Vse to ne vpliva samo na varnost v prometu, ampak tudi kulturo in lepoto samega kraja. Šentjanž je znan kot pušeljč Dolenjske. Naj tako tudi ostane. Članom iz kluba MK Junci hvala za obisk po »furi«, lepo ste me presenetili s polnim dvoriščem motorjev. Vreme vam je služilo cel dan, med obiskom pri meni pa je nebo spustilo solze. Veste, lahko bi bil včeraj 30. dan.

Benjamin Sotlar, UO MK Junci

da ni trava zastirala pogled morebitni volovski vpregi, tudi njive niso bile zaorane do asfalta in koruza ni bila tako visoka, kot je danes, da bi onemogočala pogled na manjše udeležence v prometu. Poudarek, ne samo na motoriste, tudi kolesarje,

KUD Budna vas

SAMOSTOJNA LIKOVNA RAZSTAVA MARIJE OVEN

V četrtek, 19. marca 2015, je bila v Mosconovi galeriji na Gradu Sevnica prireditev ob odprtju samostojne likovne razstave Marije Oven, članice likovne sekcije ART lipa iz Kulturno umetniškega društva Budna vas.

Marija že od otroških let rada ustvarja na različnih področjih. Leta 2011 se je udeležila tečaja slikanja, ki ga je vodila Elena Sigmund, profesorica likovne pedagogike, in spoznala, da je to njena skrita želja. Včlanila se je v KUD Budna vas, v likovno sekcijo, kjer pod mentorstvom Elene skupaj s svojimi prijateljicami ustvarja v različnih tehnikah. S posebnim

veseljem prenaša na platno in papir spomine iz otroštva. Tako so nastala dela stare domačije, kraja, kmečkih opravil in običajev. Vse to predstavlja razstava z naslovom »Spomini skozi čas«, ki je bila postavljena do 12. aprila.

V uvodnem delu so zapele Ljudske pevke Solzice dve ljudski, za njimi je Aleksandra Sigmund Krajnc zapela pesmico o pomladi, jaz pa sem prebrala po eno pesem članic društva Marije Bajt, Eve Keber in Marjetke Erman, na harmoniko je zaigral Robi Razpet, Elena Sigmund nam je predstavila Marijino slikarsko ustvarjanje, prireditev pa je povezovala Veronika Sigmund. Marija se je toplo zahvalila vsem, ki so ji v spodbudo in pomoč pri ustvarjanju in so ji pomagali pri postavitvi razstave, še posebej skrbnikom Gradu za možnost razstavljanja v Mosconovi galeriji. V imenu društva sem se zahvalila Mariji in ji čestitala za pogum in voljo ter ji zaželela še mnogo ustvarjalnih trenutkov. Po zahvali vsem, ki so pripomogli k temu dogodku, je sledilo povabilo na ogled razstave in prijetno druženje v grajski vinoteki.

Za prijeten zaključek je še enkrat zazvenela ljudska pesem.

Magda Sigmund, predsednica KUD Budna vas

UJETI TRENUTKI V CAFFE GALERIJ RADEČE

V torek, 14. aprila 2015, je Kulturno umetniška sekcija iz KUD Budna vas v CAFFE galeriji Radeče organizirala odprtje samostojne fotografske razstave Marjetke Erman.

Marjetka Erman, članica Kulturno umetniške sekcije KUD Budna vas, je velika ljubiteljica umetnosti in kulture, še posebej z veseljem prime v roke fotoaparata in z njim v objektiv ujame najrazličnejše trenutke, ob tem pa nastajajo lepe fotografije. Najraje fotografira naravo in njene lepote, a tudi portreta se loti. Ob spodbudi društva se je odločila, da izbere nekaj fotografij in jih pripravi za razstavo, ki bo na ogled v prijetni CAFFE galeriji Radeče vse do 20. junija 2015.

Kulturni program ob odprtju smo pripravili člani društva: Ljudske pevke Solzice z ljudskim prepevanjem, Marjetka Erman, Marija Bajt in Eva Keber s svojo poezijo, Anja Petrovič, Lea in Ožbej Florjančič ter Aleksandra Sigmund Krajnc pa z otroškimi pesmicami. Eva je s sabo prinesla kitaro in nam ob njeni spremljavi tudi zapela. Prijetna popestritev večera je bila Hana Zupan, ki je zapela ob spremljavi Jerneja Ermana na kitari. Program je povezovala Veronika Sigmund. Po zahvalnih besedah Marjetki, gostitelju, nastopajočim in obiskovalcem je sledilo prijetno druženje ob ogledu fotografij. »Če si vzameš čas zase, še ne pomeni, da si sebičen,« pravi Marjetka.

Magda Sigmund, predsednica KUD Budna vas

Čebelnjak – fotoreportaža

OTVORITEV UČNEGA ČEBELNJAKA

V sredo, 22. 4. 2015 (na dan Zemlje), smo imeli slovesno otvoritev šolskega učnega čebelnjaka, ki so ga postavili člani ČD Šentjanž v sodelovanju s KS Šentjanž in številnimi drugimi donatorji.

Vsem sodelujočim se najlepše zahvaljujemo za vložen trud in sredstva pri izgradnji, gospe Nadi Vodišek pa za čudovito poslikavo panjskih končnic.

Ob tej priložnosti so nastopili učenci naše šole, ki so skupaj s svojimi učitelji pripravili pristrčen program, ter pevci skupin Lira in Šentjanški jurjevalci. Predsednik ČD Šentjanž gospod

Kolenc in nekateri drugi predstavniki čebelarških društev naše regije so poudarili pomen čebelarstva in zaželeli podmladku, ki se je oblikoval na naši šoli, veliko uspeha pri delu.

Za konec nas je z govorom počastil še župan Srečko Ocvirk, ki je skupaj s člani čebelarškega krožka ob čebelnjaku posadil lipo. Za sladek zaključek otvoritve so poskrbeli članice Aktiva kmečkih žena in vinogradniki, ki so nam postregli s pecivom in sokom.

Mentorica: Lidija Martinčič

OTVORITEV UČNEGA ČEBELNJAKA

V sredo, 22. aprila 2015, na dan Zemlje, je ob 9. uri v Šentjanžu za mrliško vežico potekala otvoritev učnega čebelnjaka. Za nas – 30 mladih čebelarjev, so ga na pobudo Čebelarškega društva Šentjanž izdelali izkušeni čebelarji s pomočjo številnih sponzorjev in donatorjev, s panjskimi končnicami pa ga je polepšala učiteljica Nada Vodišek.

Program smo popestrili učenci OŠ Milana Majcna Šentjanž ter Šentjanški jurjevalci, jaz pa sem povezovala program. Prireditve so se udeležili številni gostje in vse prisotne, ki jih kljub dopoldanskemu času ni bilo malo, nagovorili z izbranimi besedami. Pozdravil nas je predsednik Čebelarškega društva Šentjanž Ciril Kolenc, predsednik Regijske čebelarške zveze Tone Koželj, predstavnik Čebelarškega društva Sevnica Miha

Metelko, ravnateljica OŠ Milana Majcna Šentjanž Marija Brce in sevniški župan Srečko Ocvirk. Prireditve pa so se udeležila tudi druga čebelarstva.

Tako smo na pašo spustili marljive čebelice, župan Srečko Ocvirk pa je ob tej slovesnosti zasadil tudi lipo, ki je simbol slovenstva. Novo pridobitev v Šentjanžu pa je naš župnik Janez Cevec tudi blagoslovil. Za pogostitev sta poskrbela Društvo vinogradnikov Šentjanž in Aktiv kmečkih žena Budna vas.

Sedaj imamo v čebelnjaku eno čebeljo družino, ki pa se ji bo zagotovo kmalu pridružila še kakšna, zasaditi pa si želimo tudi vrt z medovitimi rastlinami. Mladi čebelarji pa že pridno obiskujemo čebelnjak in se učimo praktičnega dela.

Danijela Bec, 8. razred

Z Malega Cirnika na Vrhe

Tokratni predlog za nedeljski pohod smo prehodili člani DU Šentjanž.

Peljali smo se do Malega Cirnika, do hiše Koritnik, in tam parkirali avtomobile. Od tu dalje naj se vam ne mudi, ker bi bila velika škoda, da bi kaj spregledali. Toliko lepega in neokrnjenega vam ponuja narava. Že sam pogled po Mirnski dolini je tako očarljiv, da se mu težko odrečeš. Nešteto gričev in dolin na samo nekaj kilometrih podolja.

Mi smo se tokrat podali proti Vrhem in to iz čisto druge strani, tako da smo gledali vinsko gorico naravnost v obraz. Po strmi bregači smo se povzpeli na skrajni vrh Vrhov. Previdno smo stopali po makadamski poti, ki vodi mimo lepo urejenih vinogradov. Med potjo smo se srečali z lepo umeščenimi tablami, ki popotnika usmerjajo na kozarček pristnega in s trdom pridelanega cvička. Mi smo se mu kljub vsemu odrekli in krenili desno po bregači navzdol, po poti, ki je vodila v gozd. Seveda smo iskrali bližnjice in ni nam bilo žal. Prišli smo do pašnika, kjer se je pasla živina. Neverjetno, kako zna narava sama poskrbeti za tako lep cvetoč travnik. Pogled se enostavno ustavi in lahko samo občuduješ to neokrnjenost. Še malo prijetne hoje po poljski poti in že se odprejo lepi pogledi po žitnih poljih, urejenih kmetijah in posameznih domačijah. Nato pa pot nadaljujete po asfaltni poti in že ste nazaj pri avtomobilu.

Lahko trdimo, da je povsod lepo, samo z odprtimi očmi je treba hoditi. Pojdite, ne bo vam žal. Morda bo jutri že vse drugače. Vsakič je lahko ista pot tako drugačna in v tem je čar

vseh poti. Mi smo šli spomladi, mogoče boste vi šli v jeseni. Tudi takrat bo lepo.

Cveta Jazbec

ŠOLSKA ŠPORTNA TEKMOVANJA V LETU 2014/2015

Šolsko leto še ni končano, a se že lahko pohvalimo s sedmimi pokali pri kolektivnih športih in kopico uvrstitev na stopničke pri atletskih disciplinah.

Starejše učenke so v nogometu postale občinske in področne prvakinja, na polfinalnem državnem turnirju so osvojile 4. mesto (med 16 najuspešnejših šol v Sloveniji).

V košarki so bile prve na občinskem, druge na področnem in tretje na četrtfinalu državnega tekmovanja (med 27 najuspešnejših šol).

Mlajši učenci so osvojili 3. mesto na občinskem tekmovanju v košarki, mlajše učenke pa so v košarki osvojile 1. mesto na občinskem in področnem turnirju, na četrtfinalu državnega tekmovanja v Novem mestu so osvojile 3. mesto.

Starejše učenke so v Brežicah sodelovale na ekipnem področnem tekmovanju v atletiki in dosegle nekaj vrhunskih uvrstitev.

Že jeseni so na atletskem mnogoboju v Radečah učenci in učenke osvojili pet medalj (zlato – Luka Lazar; srebrno – Nina Lindič, Nina Rman; bronasto – Zala Ostrovšnik in Lara Zakšek), uspešno so sodelovali tudi na tekah za sevniški pokal, osvojili so deset medalj. Zala in Gregor Krmelj sta osvojila skupno 2. mesto, vsak v svoji kategoriji.

Aprila se je medobčinskega krosa na Blanci udeležilo 16 učencev, Petra Knez in Nina Rman sta zmagali, srebrne medalje pa so osvojile Zala Krmelj, Nina Lindič in Danijela Bec. Uspešno je zastopalo našo šolo na državnem krosu v Mariboru pet učencev.

Mlajši učenci so v nogometu osvojilo 3. mesto na občinskem tekmovanju.

Maj je mesec za atletiko. Medobčinskega tekmovanja v Radečah se je udeležilo 14 učencev in učenk. Prvo mesto so osvojile: Nina Lindič v teku na 300 m, Nina Rman v metu vortexa, Ines Krznar v suvanju krogle in Aleš Bec v metu vortexa, drugo mesto so osvojile: Danijela Bec in Lara Zakšek v teku na 300 m, vsaka v svoji kategoriji, tretja pa sta bila Ksenja Bajt v suvanju krogle in Peter Mikec v skoku v daljino.

Področno tekmovanje, kjer pričakujemo prav tako odlične rezultate in kakšno uvrstitev na finale v Koper, še sledi.

Na medobčinskem ekipnem šolskem prvenstvu v šahu so učenci letnik 2006 in mlajši osvojili 1. mesto.

Čestitke učencem za odlične rezultate!

Dragan Tominc

Predstavitev poklica inženir radiologije

Letos so tema šolskega parlamenta poklici. Odločili smo se, da bomo poklice spoznavali tako, da bomo v šolo povabili kar osebe, ki te poklice opravljajo. To smo tudi storili.

V sredo, 25. februarja 2015, nas je tako čakala že druga oseba z zanimivim poklicem – inženir radiologije. Obiskala nas je gospa Sonc, ki ta poklic opravlja v Bolnišnici Trbovlje. Po pravici povedano sem za ta poklic slišala prvič, ko pa je

povedala, da je njeno glavno delo na rentgenih, mi je postalo jasno, saj je bil na takem pregledu že marsikdo od nas.

S pomočjo posnetkov nam je predstavila aparature, ki jih uporabljajo, in povedala, da žarki, ki gredo skozi telo, močno sevajo in to je za človeka škodljivo. Opisala nam je tudi, kako je potekalo njeno šolanje in da ta poklic z veseljem opravlja.

Njen poklic je zelo zanimiv in mogoče ga bom nekoč opravljal tudi jaz, saj je nekaj posebnega.

Danijela Bec, 8. razred

Gasilci in naše prostovoljno delo

Prostovoljstvo ima velik pomen za skupnost, ker izboljšuje kakovost življenja v družbi. Na ta način pomagamo skupinam in posameznikom, ki so ogroženi, prikrajšani in potisnjeni ob rob. Opravljajo ga ženske in moški, mladi, ljudje srednjih let ter starejše osebe. Tudi sam sem prostovoljec. Sem gasilec pri Gasilskem društvu Šentjanž na Dolenjskem. Za prostovoljstvo me je navdušil bratranec, ki je gasilec in je že večkrat pomagal ljudem v stiski. Zelo dober občutek je, če veš, da si nekemu pomagal. Včasih je dovolj že sam stisk roke ali prijazna beseda. Mlajši gasilci radi prisluhnemo starejšim, saj imajo veliko izkušenj, iz katerih se lahko ogromno naučimo.

V oktobru je zapadel prvi sneg. Otroci smo se ga zelo razveselili, odrasli pa sploh ne. Sneg je bil težak. Lomil je veje in podiral drevesa v gozdu in ob cestah. Poleg vključenih oseb, ki so zadolžene za zimsko vzdrževanje, smo na pomoč prihiteli tudi gasilci. Poveljnik Matic je sklical izredni sestanek, kjer nam je razdelil naloge. Janez in Tončka sta bila zadolžena za cesto proti Kalu, Miha in Žiga sta bila odgovorna za cesto proti Brunku, Jože in Jure pa za cesto proti Krmelju. Ker gasilci ne razpolagamo z veliko motornimi žagami, so jih odrasli člani društva prinesli od doma. Vključili so se še traktoristi, ki so odvažali požagana drevesa. Njihove žene so pripravile topel obrok in vroče napitke. Delo je potekalo počasi, saj so se drevesa pod težo snega in ledu podirala kot po tekočem traku. Delo je bilo zelo nevarno in utrujajoče. Gasilci, ki so odstranjevali podrtá drevesa, so morali biti zelo pazljivi in natančni. Osredotočeni so bili na to, da pomagajo drugim. Omogočili so prevoznost cest. Tako so lahko domačini prišli do zdravnika, službe, trgovine ...

Tudi Jožica Novak je nujno potrebovala zdravnika, saj se je bližal čas poroda. Cesta je bila neprevozna in polna podrtih dreves. Poveljnik Matic je s svojo ekipo takoj po prejemu telefonskem klicu odhitel na pomoč. Poklical je tudi mene. Gasilci so žagali drevesa in z vozilom smo hiteli proti Novakovim. Na enem delu je bila cesta odtrgana zaradi plazu.

Jožico so ovito v odejo prinesli po ozki stezi do gasilskega vozila. Kovček z njenimi osebnimi stvarmi pa sem odnesel jaz. Ko smo jo pripeljali v dolino, jo je tam že čakal rešilni avto in jo hitro odpeljal v porodnišnico. Tam se je kmalu rodil fantek. Jožica mu je dala ime po pogumnem gasilcu Maticu, ki ji je pomagal, da se je vse srečno končalo. Za vedno mu bo hvaležna. Ko bo sinko zrasel, mu bo zagotovo povedala zgodbo o pogumnem gasilcu. Povedala mu bo tudi to, da je dobil imel po njem. Tudi sam mu bom lahko povedal, da sem pomagal njegovi mami, čeprav sem bil star šele devet let.

Plačilo poveljnika Matica in ostalih prostovoljcev je hvaležnost in zahvala ljudi. Občutek, da smo pomagali, nam pomeni več kot denarno plačilo. V tem času krize ljudje pogosto potrebujejo pomoč. Morda samo pogovor in manjšo pomoč, ki jim lahko spremeni življenje. Posebno veseli so starejši krajanj, če jim kdo pripelje drva ali kako drugače pomaga.

Gasilci uspešno opravljamo svoje delo tudi zaradi tega, ker imamo veliko ur priprav in izobraževanj. Čeprav nam to vzame veliko prostega časa, smo zadovoljni, da lahko pomagamo ljudem v stiski. Pomembna sta medsebojno sodelovanje in pomoč, saj smo tako med seboj bolj povezani in lažje premagujemo ovire v življenju, kajti nikoli ne vemo, kdaj bomo tudi sami potrebovali pomoč.

S strani vodstva društva sem letos prijel posebno priznanje. Postal sem Naj pionir 2014. To mi veliko pomeni, saj so ljudje opazili mojo požrtvovalnost in delovno vnemo.

V prihodnosti si želim, da bi država namenila več finančnih sredstev društvom, saj je potrebno vzdrževati in posodabljati strojno opremo in vozni park. Brez tega pa ni hitre in kvalitetne pomoči. Želim si, da bi imelo prostovoljstvo še naprej tak pomen, kot ga je imelo do sedaj, da bi se ljudje zavedali pomena prostovoljstva in ga širili še na druge ljudi v njihovi bližnji in daljni okolici.

Alex Prijatelj, 5. razred in mentorica Barbara Štih

Natečaj Evropa v šoli

Letošnje leto je potekal že 16. natečaj Evropa v šoli. Potekal je pod skupnim naslovom »Sodelujem, svet oblikujem«, Evropsko leto za razvoj 2015. Na natečaju so bile posebej izpostavljene vrednote solidarnost, odgovornost in soodvisnost. Sodelovalo je 555 šol z več kot 8000 deli. Z učenci Osnovne šole Milana Majcna Šentjanž smo sodelovali na likovnem in literarnem natečaju. Vsi sodelujoči so bili povabljeni na regijsko prireditev, kjer so izbrali dela, ki so se uvrstila na

državno tekmovanje. Nacionalni odbor je ocenil vsa prispela dela ter izbral nagrajence. Alex Prijatelj iz 5. razreda je na literarnem natečaju osnovnih šol z esejem v drugi triadi dosegel 1. mesto.

V počastitev dneva Evrope je v petek, 8. maja 2015, v veliki dvorani Državnega zbora potekala slavnostna seja Odbora za zadeve Evropske unije z naslovom »Sodelujemo, Slovenijo, Evropo in svet oblikujemo«. Na sejo je bilo povabljenih tudi 14 nagrajencev natečaja. Med njimi tudi Alex Prijatelj, ki je predstavil odlomek eseja Gasilci in naše prostovoljno delo. Sejo so prenašali po televiziji, ohranjena pa je tudi v arhivu.

Uvodne nagovore na seji so imeli predsednik Odbora za zadeve Evropske unije Kamal Izidor Shaker, evropska komisarka za promet mag. Violeta Bulc in predsednik Državnega zbora dr. Milan Brglez.

Po končani seji smo se ob 12. uri v Festivalni dvorani Pionirskega doma v Ljubljani udeležili zaključne državne prireditve natečaja, kjer so podelili nagrade najboljšim trem na posameznem področju natečaja. Za nagrado je Alex Prijatelj prejel praktično darilo in enotedenske počitnice v enem izmed domov Centra šolskih in občolskih dejavnosti.

Mentorica: Barbara Štih

Energija – to je prihodnost

V četrtek, 5. februarja 2015, smo imeli učenci tretje triade OŠ Milana Majcna Šentjanž tehniški dan. Odpeljali smo se v Krško, kjer smo obiskali GEN energijo ter NUKLEARNO elektrarno Krško.

V »svetu energije« je bilo zelo zanimivo. Vstopili smo v učilnico, kjer je bilo polno naprav, in takrat se je zabava šele začela. Poigrali smo se lahko s številnimi poizkusi, ki so bili na temo energije, elektrike, magnetizma itd. Zelo smo se zabavali in polnili svoje glave z znanjem. Še posebej sem bila navdušena nad plazemsko kroglo in poizkusi z elektriko; tu nas je večkrat močno streslo. Zanimivo je bilo tudi, ko je sošolka Anja položila roko na nekakšno kroglo in lasje so se ji dvignili.

Ogledali smo si zanimiv filmček in se poizkusili v upravljanju elektrarn. Nato smo si šli ogledat še nuklearno elektrarno. Z avtobusom smo se vozili okoli nje, medtem pa nam je gospod Enver Gashi povedal veliko o njej. Bilo je zanimivo poslušati, saj o tem nisem vedela skoraj ničesar, zato smo gospodu Gashiju zelo hvaležni.

Čas je hitro mineval in kmalu smo se odpeljali proti domu. Ta dan mi je bil zelo všeč, kajti bil je poučen in zanimiv. Delovni dan pa se za nas še ni končal, saj smo zvečer nastopali na proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku, ki smo jo letos posvetili Rastoči knjigi Šentjanža.

Danijela Bec, 8. razred

Kulturni dan in obisk pisateljice Janje Vidmar

V četrtek, 9. aprila 2015, smo imeli kulturni dan. Prvo šolsko uro nas je obiskala gospa Cvetka Jazbec; predavala nam je o zdravju, ki smo si ga v šestem razredu izbrali za pomembno vrednoto. Na koncu predavanja nam je podarila »žekeljček« s sivko in himalajsko soljo. Nato smo opisovali vsak svojo zdravilno rastlino – jaz sem izbrala lapuh – tretjo šolsko uro pa smo imeli lep opis. Naš namen je, da bi v sklopu kulturnega dne izdelali knjigo lepopisa in knjigo vrednot naše šole.

Po malici smo odšli v dvorano, kjer nas je pričakala znana pisateljica Janja Vidmar. Pripovedovala nam je o svojem literarnem ustvarjanju in o doživetjih v Mehiki, iz katere je prinesla tudi v prah zmlete pražene črve in čili. Kdor je hotel, je lahko poskusil. Jaz sem in bilo je zelo pekoče.

Imeli pa smo tudi kviz, v katerem smo preverjali, če dekleta res berejo več kot fantje. Izkazalo se je ravno obratno. Devetošolec Franci je na koncu kviza povedal zelo lepo misel in navdušena pisateljica mu je za nagrado podarila svojo knjigo z naslovom

Pink. Na koncu nam je vsem, ki smo že predstavili vse knjige za bralno značko, izročila priznanja.

Ta dan mi bo za vedno ostal v spominu in upam, da nas bodo obiskali še drugi zabavni pisatelji.

Janja Podlogar, 6. Razred

Naravoslovni dan – Obisk Ekokmetije Kos

V četrtek, 14. 5. 2015, smo z učenci 1. triade imeli naravoslovni dan. Peš smo se odpravili proti Rupi, da bi obiskali Ekokmetijo Kos. Med potjo smo se ustavili na

Leskovcu, kjer so nas Renkotovi prijazno postregli s sokom in pecivom. Nato smo pot nadaljevali proti Rupi. Gospod in gospa Kos sta nam predstavila njuno kmetijo. Poudarila sta, da je ekološko kmetijstvo oblika in način kmetovanja, ki pridobiva vse večji pomen. Pri njihovem delu se dopolnjujeta reja živali in rastlinska pridelava na način, da sledita naravnim metodam in kroženju snovi v naravi. Pri tem ne uporabljata umetnih gnojil in kemičnih sredstev.

Na koncu ogleda kmetije smo se še posladkali z zelookusnimi piškoti, pecivom, čajem in kompotom, ki jih je pripravila gospa.

Helena Hribar

Popravek praznovanja stote ure slovenščine

Četrty ponedeljek v marcu smo še enkrat pripravili kulturni program za stoto uro slovenščine. K sreči je bila učiteljica sedaj bolj zadovoljna kot prvič. Z Nino sva vodili program, Žiga pa nam je uro popestril z zvoki harmonike. Dva sošolca sta povedala nekaj vicev, dekleta pa smo prebrale lepe misli in jih dale učiteljici. Z Nino sva nadgradili kratko igrico, ki sva jo igrali že prvič, Žiga pa je za konec še enkrat zaigral na harmoniko. Vesela sem, da nam je uspelo. Pospravili smo mize, učiteljica pa je spila kavico, ki smo ji jo pripravili za presenečenje. Ne bom pozabila prvega praznovanja stote ure, te pa sploh ne, saj je bila bolj zanimiva in zabavna.

Katja Strnad, 6. razred

Obisk policista

V letošnjem letu smo se odločili, da se 1. triada vključi v projekt Pasavček. Skozi celo šolsko leto smo izvajali različne dejavnosti, ki pomagajo k osveščanju otrok, da se med vožnjo redno in pravilno pripenjajo. V torek, 12. 5. 2015, smo na obisk povabili tudi policista Jožeta Zupeta. Razložil nam je pomen pripenjanja v avtu. Opozoril je tudi na pripenjanje otrok v traktorjih. Nato pa nam je še prijazno predstavil svoje delo in pripomočke, ki jih uporablja.

Jožica Pelko

Projekt Pasavček – Red je vedno pas pripet

V letošnjem šolskem letu smo se učiteljice 1. triade odločile, da ponovno izvedemo projekt Pasavček, ki poteka v Sloveniji v okviru Nacionalnega programa prometne varnosti pod okriljem Ministrstva za promet. Projekt je na naši šoli potekal od novembra 2014 do maja 2015.

Osnovni namen projekta Pasavček je, da je vsak otrok v avtomobilu med vožnjo ustrezno zavarovan, da je pri tem pravilna uporaba otroškega sedeža za posamezno starostno obdobje in pritrjenost sedeža v avtu ter zavedanje vpliva pozitivnega zgleda odraslih na otroke (Red je vedno pas pripet). Poleg tega so bili naši zastavljeni cilji tudi, da tudi učenci spoznavajo pomen dosledne uporabe varnostnih pasov in otroških sedežev, spoznavajo prometne znake, ki se nahajajo v okolici šole, spoznavajo pravila varnega prečkanja ceste, varno hojo po in brez pločnika na cesti ter poznajo pravila varnega obnašanja v prometu in delo policista. Ob tem smo starše poskušali vzpodbuditi k zavedanju o pomembnosti doslednega pripenjanja z varnostnimi pasovi ter jih seznanili s prenovljenim Prometno varnostnim načrtom šole.

Na začetku projekta smo povabile na obisk policista iz Policijske postaje Sevnica. V razredu se je z učenci najprej pogovoril, kako se morajo obnašati v prometu kot vozači (pripenjanje v osebni avtu in na avtobusu), kot kolesarji in pešci. Nato smo skupaj odšli na učni sprehod po kraju. Ponovili in izvedli smo pravilno prečkanje ceste čez prehod za pešce, hojo po pločniku in hojo po cesti, ki nima pločnika. Policist nam je razložil tudi prometne znake, ki so ob cesti. Po skupnem učnem sprehodu, smo s pomočjo projekcije označili varne in manj varne poti ter prehode, ki smo jih prečkali s policistom.

Skupaj s sodelavkami smo izdelale nov Prometno varnostni načrt OŠ Milana Majcna Šentjanž, ki smo ga predstavile staršem na roditeljskem sestanku v januarju. Še posebej smo izpostavile nevarne dele šolske poti, ki jih učenci vsakodnevno

prehodijo. Starši so bili seznanjeni tudi z namenom ankete in dobljenimi rezultati. Predstavljeni so jim bili ustrezni otroški sedeži za določeno starostno obdobje ter pravilno nameščanje le-teh v avtomobilu. Poleg tega smo starše opomnili na pomembnost doslednega pripenjanja z varnostnim pasom med vožnjo in motiviranju otrok z lastnim vzgledom.

Med poukom spoznavanja okolja so učenci spoznavali različne otroške sedeže in jih tudi preizkusili. Velik poudarek smo učiteljice dajale ozaveščanju učencev o pomembnosti pripenjanja z varnostnim pasom med vožnjo. V korelaciji spoznavanja okolja in likovne umetnosti smo se pogovarjali o pomembnosti pripenjanja med vožnjo z varnostnim pasom. Učenci so narisali sebe, kako so pripeti med vožnjo. Na temo Prometne nesreče so učenci risali črtno risbo. Iz odpadnega materiala pa so izdelovali različna vozila, s katerimi so se tudi poigrali. V pustnem času smo izdelali tudi pustno masko Pasavčka. V okviru glasbene umetnosti so se učenci naučili pesmice o prometu, ki jih zelo radi prepevajo. Pri pouku slovenščine so učenci pisali in risali zgodbe na temo V prometu. Pri uri športa so se učenci igrali različne gibalne igrice kot so Semafor, Avtomobilske dirke ...

V petek, 10. 4. 2015, smo si ogledali lutkovno predstavo Svetlane Makarovič 113. Prometna policija iz Novega mesta in iz Sevnice sta nam predstavili delo policista, policijsko opremo in njihova vozila, policijskega psa ter policijsko godbo. Vse smo lahko tudi otipali, jih povprašali, kar nas je zanimalo. Učencem smo razdelili kartončke, kjer smo zabeležili z žigom pasavčka njihovo pripenjanje z varnostnim pasom med vožnjo v šolo in iz šole oz. med vožnjo v popoldanskem času. Ko je bil kartonček poln, je učenec dobil za nagrado tatu pasavčka. Za zaključek projekta nas je obiskal še policist Jože Zupet, ki je naš krajan in nam je še enkrat razložil o pomenu rednega pripenjanja med vožnjo ter nam predstavil poklic policista.

V mesecu juniju načrtujemo zaključno prireditev Red je vedno pas pripet za starše 1. triade, kjer bodo učenci predstavili vse, kar so se naučili in ustvarili v tem projektu. Ob tem bomo spet izdali triadni časopis na temo Promet.

Helena Hribar

Podjetniški krožek se predstavi

Prodaja mafinov uspela

V četrtek, 26. marca 2015, je popoldne potekala proslava Pozdrav pomladi, ki so jo pripravili otroci iz vrta z vzgojiteljicami ter učenci naše šole s svojimi mentorji. Pri tem dogodku je sodeloval tudi naš podjetniški krožek; prodajali smo jabolčne mafine in tako zbirali denar za novo telovadnico in opremo v njej.

V četrtek zjutraj smo šli v pekarno Kruhek, kjer smo spekli mafine. Bilo je zelo zabavno. Medtem ko so se mafini pekli, nam je gospa Maja Kozole, lastnica podjetja, predstavila pekarno in nam razkazala prostore. Pekarna nam je bila všeč in z veseljem bi delali v njej. Ko so bili mafini pečeni, smo jih zložili v škatle in jih odpeljali v šolo.

Popoldne smo sodelovali na proslavi. Pripravili smo prostor, nalepili plakate, oblekli majice in prodaja se je začela. Šlo nam je zelo dobro, saj so bili ljudje zadovoljni; z veseljem smo sprejemali tudi kritike, saj se ob njih učimo. Kdor je želel, je lahko izpolnil anketo, s katero smo ugotovili, kakšen je odziv kupcev. Tako smo izpeljali raziskavo trga.

Na koncu smo bili veseli, da nam je uspelo. Zbrali smo 142 evrov za novo telovadnico, rezultati ankete pa so bili pozitivni. Z manjšimi popravki bodo mafini čudoviti. Širše pa smo se vam predstavili 17. aprila 2015 v Kulturni dvorani Šentjanž, ko ste spoznali naš krožek. Gostili smo posebne goste, poskusili pa ste lahko tudi naš angelski mafin.

Danijela Bec, članica podjetniškega krožka

Iz dnevnika osmošolk

Petek, 17. april 2015 - Za dežjem vedno posije sonce

Danes sem se zbudila zelo vznemirjena, kajti pred mano je bil velik dan. Za naš podjetniški krožek je to dan D, saj smo pripravljali zaključno prireditev.

Zbrali smo se in se hitro lotili dela. Bila sem na trnih, saj sem imela vlogo glavnega menedžerja. Delali smo kot čebele, čas pa je bežal. Bila sem živčna kot še nikoli, potila sem se in se sekirala. Mislila sem, da nam ne bo uspelo.

A vsa skrb je bila nepotrebna, kajti uspelo nam je speljati prireditev in ljudje so bili nad nami in našim izdelkom

navdušeni, še posebej naša gosta. Gospodično Škarja pa smo tako presenetili, da je vsakemu podarila svoji knjigi in na svoji spletni strani objavila čudovit članek.

Splah nisem mogla verjeti, da nam je uspelo. Naš trud je bil poplačan. To je bil zagotovo najbolj razburljiv dan mojega življenja.

Danijela Bec, 8. razred

Petek, 17. april 2015

S podjetniškim krožkom smo imeli zaključno prireditev in dopoldne smo odšli peč mafine v pekarno Kruhek.

Tokrat so nam odlično uspeli. Ob peki smo se zelo zabavali, mesili testo, ga okušali in delali načrte za zvečer. Z Aniko sva bili zadolženi, da odpirava in prazniva jogurte, medtem ko sta Anže in Valentin mešala suhe sestavine. Bilo je zabavno, saj je bila ob zaključku moka dobesedno povsod.

Zvečer nam je predstavitev odlično uspela in zelo mi je bilo všeč, ker sem med občinstvom opazila tudi naše učiteljice.

Domov sem prišla utrujena in hitro, hitreje kot ponavadi, sem odšla v posteljo.

Ana Štirn, 8. razred

Zabava v pižamah

V naši skupini smo imeli v torek, 19. 5. ples v pižamah. Otroci so prišli v vrtec ob pol osmih zvečer, najbolj neučakani že prej. Vzdušje je bilo drugačno kot preko dneva, saj se ve, da na šoli ni nikogar drugega, ki bi ga lahko motili. Otroci so se razživali in komaj čakali na vsak naslednji korak, vsako naslednjo dogodivščino. Po večerji – pojedli so na kupe metuljev (obložene kruhke, zložene v obliki metuljev), smo se odpravili na večerno igro na igralih. Začeli smo opazovati in prešteti

zvezde, opazili smo celo planet Jupiter, ki se v tem letnem času lepo vidi na zahodu. Ko nismo več videli niti svojih stopal, smo se odpravili v vrtec na ples. Najprej smo si oblekli pižame, si vsi umili zobe ter se z radiom odpravili na šolski hodnik, kjer smo rajali ob glasbi. Kasneje smo se utrujeni zleknili na ležalnike in ob pravljici trdno zaspali.

Zjutraj so nas po nosovih požgečkali prvi jutranji sončni žarki in spočiti smo začeli nov delovni dan.

Jožica in Tatjana

65 let zakona Marije in Stanka Keber

7. maja pred 65 leti sta si večno zvestobo obljubila Marija in Stanko Keber z Gomile.

V Stankovi rodni vasi, na kmetiji, kjer se je rodil pred 92 leti, sta si z ženo Marijo ustvarila trden dom. Marija je prišla na Gomilo iz Prelesja pri Šentrupertu že v rosnih letih. Ljubezen je obrodila sadove in rodilo se jima je pet otrok. Potrebno je bilo veliko odrekanja in trdega dela, da so otroci prišli do

svojega kruha. Otroci so odrasli in družina se je povečala za 9 vnukov in 10 pravnukov.

Ata Stanko si je kljub službi in delu na kmetiji našel tudi čas za čebelarjenje. Čebele so še vedno njegova strast, vendar sedaj le še spremlja delo svojega vnuka naslednika in mu daje iz izkušenj pridobljene nasvete. Vnuki in pravnuki pa vedno s ponosom povemo, da je atov med najslajši od vseh. Mama Marija je svoje veselje našla v rožicah. Okna njune hiše niso nikoli samevala brez bujnih cvetov. Pa ne samo okna, prav vsak kotiček okoli hiše je zapolnjen z njimi.

Bili so težki in bili so lepi časi, skupaj sta prebrodila vesele in žalostne dni, vendar sta bila vztrajna in zdržala skupaj celih 65 let. Bodita nam vsem v ponos in zgled še naprej.

Da so bile zaobljube izrečene davnega leta 1950 iz srca, sta letos ponovno potrdila. Železno obletnico sta v krogu svojih najbližjih praznovala pod domačim kozolcem. S plesnim nastopom so se njuni trdni zvezi poklonile tudi sevniške mažorete društva Trg Sevnica.

Vnukinja Mateja

Pogodbena pošta v Šentjanžu

Pošta kot samostojna poslovalnica je imela v Šentjanžu dolgoletno tradicijo, ki pa jo je z otvoritvijo nadomestne pogodbene pošte v trgovini KZ Sevnica žalostno končala.

Prebivalci Šentjanža smo podeželski ljudje in pričakujemo od odgovornih ljudi pri upravljanju podjetij zdravo kmečko pamet. Z otvoritvijo pogodbene pošte izgubljam uporabniki storitev, zaposleni v trgovini in za poštnimi pulti. Seveda se prebivalci Šentjanža tudi upravičeno sprašujemo, zakaj so bili prostori poslovalnice Pošte Slovenije prenovljeni pred dvema letoma, sedaj pa zapirajo vrata. Kdo bo sprejel odgovornost za neupravičene investicije? Ali na vodilnih mestih podjetja sedijo ljudje brez izdelane strategije in dolgoročnih ciljev?

Še dobro se spomnim na vabilu na otvoritev pogodbene pošte podpisanega direktorja PE PS Celje, ki je bil zaposlen na PTT Sevnica kot poštni manipulant, gospoda Cvetka Sršena. Veliko je bilo njegovih sodelavcev za poštnimi šalterji, ukvarjali so se le z osnovno dejavnostjo: pošto, telegrafom in zaračunavanjem opravljenih telefonskih pogovorov. Domov so odhajali po opravljenih osmih urah dela, s prihranjeno energijo za popoldanske športne aktivnosti. Od takrat je minilo veliko časa; sedaj pa so poštarским delavcem poleg osnovnih storitev naprtli še ogromno drugih: banko, prodajo časopisov, loto, komercialne prodaje ... V poslovalnici v Šentjanžu je vse to obvladala le ena zaposlena, pa še delovni čas so ji razbili čez cel dan. Časa za popoldanske aktivnosti ni imela, kakor ga je imel nekoč gospod direktor PE Celje, pa verjetno tudi energije ne. Velikokrat smo potrpežljivo čakali v vrsti, kljub njeni predanosti delu. Tudi to ni bilo dovolj, očitno je bila njena plača previsok strošek za PS ali pa donos poslovalnice prenizek, zato so poslovalnico zaprli. Tudi PS na žalost sledi izkoriščevalskemu kapitalističnemu cilju: maksimizirati dobiček na račun pregorelosti zaposlenih.

Sedaj je pogodbenica Pošte Slovenije KZ Sevnica, z izvajanjem poštne dejavnosti v kmetijski trgovini KOC Janez v Šentjanžu. Ponovno se koristniki storitev sprašujemo, le kako bodo zmogli prodajalci poleg prodaje blaga izvajati še številne poštne storitve, če že sedaj velikokrat čakamo v vrsti za plačilo

blaga. Ali bodo dodatno zaposlovali, če so pred dvema mesecema odpustili dve redno zaposleni prodajalki? In to zadruga, kateri bi morala biti na prvem mestu človek in ne kovanje finančnih dobičkov. Ali bodo prodajalci dobili višjo plačo za dodatne obremenitve? Ali jih boste, gospod direktor Borut Florjančič, kaznovali za njihove zahteve, kakor ste to pred kratkim storili z delavci v predelavi in klavnici v Sevnici, ko so fantje slekli halje. Seveda se upravičeno sprašujemo, kaj za vruga počnejo nadzorniki in upravni odbor Kmetijske zadruge Sevnica. Ali se kdaj zamislijo nad razmerjem plače direktor/prodajalec? Kolikokratni količnik, kljub temu da je to zadruga, ki bi že po definiciji združništva morala delovati zmerno in vzajemno. Veliko vprašanj, malo ali nič odgovorov. In bojimo se, da se ne bo na koncu ponovila ničkolikokrat slišana slovenska privatizacijska zgodba.

Ne, gospod Sršen, to za nas ni bila slavnostna otvoritev pogodbene pošte, kakor ste napisali na vabilu. Za takšnimi otvoritvami se skrivajo zgodbe slehernikov, ki za minimalno plačilo vsak dan iztrošeni odhajajo domov k družinam. Od obeh podjetij, ki s svojimi storitvami še poslujeta v Šentjanžu, krajani pričakujemo večjo družbeno odgovornost. Do lokalne skupnosti in do vaših zaposlenih.

Trend zapiranja se po zaprtju poslovalnice pošte ne more nadaljevati, ker razen trgovine drugih poslovalnic pravzaprav ni več. Krajevni urad so nam namreč zaprli že pred časom. Osnovna šola pa je na srečo na dobri poti, da bo dobila novo telovadnico in urejeno okolico. Vsaj nekaj pozitivnega v našem kraju.

S spoštovanjem, Franci Ajnhar

Peš v Kumrovec

V petek, 22. maja 2015, sva se ob 9. uri zjutraj odpravila v Kumrovec na praznovanje Titovega rojstnega dne. Tja hodiva že vrsto let. Zdaj sva šla že drugič peš iz Šentjanža. Pot naju je vodila iz Šentjanža v Pekel in na Jablanico ter naprej v Boštanj, čez Sevnico na Blanco in nato v Brestanico. Tam sva nekaj pojedla in se preoblekla, ker je zelo deževalo. Nato sva se odpravila proti Koprivnici, proti Podsredi. Med potjo naju je zajelo hudo neurje, da sva morala prespati. Poudaril bi, da so nama prenočišče nudili dobri ljudje, bivša domačinka, sedaj živeča v Šentjanžu. Ob petih zjutraj sva vstala ter nadaljevala pot proti Kumrovcu. Prispela sva ob pol devetih zjutraj.

Oglasila sva se pri prijatelju Rudiju Mlinariču, sorodniku tovariša Tita, ki naju je pogostil s čajem, kavo in hrano. Nato sva se odpravila na proslavo. Po proslavi naju je počakal novinar iz časopisa Nedelo, ki je z nama opravil intervju. Po končanem programu smo se družili z ljudmi iz cele bivše Jugoslavije. Največ je bilo Primorcev, ki so bili vedno zatirani od fašizma. Najina pot je trajala 17 ur oz. 75 kilometrov. V popoldanskem času so v Kumrovec prišli prijatelji in naju odpeljali domov.

Andrej in Miran

Vtisi Krekove konjenice s tridnevnega pohoda

Od petka do nedelje, 5. 6.–7. 6., je Krekova konjenica Društva rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž organizirala že peti tradicionalni pohod po mejah občine Sevnica.

Prvi dan je kolona štirinajstih konjenikov potovala na naslednji trasi: Šentjanž–Knapndol–Malkovec–Telče–Primož–Zavratac–Rovišče–Arto–Blanca. Vseskozi sta jih spremljala lepo vreme in dobra volja. Za gostoljubje na poti prvega dne se še posebej zahvaljujejo družini Zgonc iz Poganke in družini Mlakar iz Rovišč.

Drugi dan je konjenica ob 9. uri odjezdila z Blance do družine Žibert na Pokleku. Pot so nadaljevali skoraj do Mrzle Planine, sledil pa je spust do Božičevega Štefana, ki jim je kot vsako leto velikodušno odstopil kozolec, kjer so konjeniki v senčki pojedli kosilo. Po gozdnih poteh so se nato počasi vzpenjali

proti Okroglicam. V Gostišču Močivnik so jim prijazno nudili prenočišče, obilno večerjo in zajtrk.

Tretji dan so se konjeniki obrnili proti domu. Po spustu z Okroglic do Loke je sledilo prečkanje reke Save in povrnila se je živahnost jahačem in konjem, saj so že skoraj prišli na cilj. Hitro so premagali vzpon do Novega Grada, čez Brunk do Leskovca. Še zadnjih nekaj kilometrov in srečno so se vrnili nazaj v Šentjanž.

Pri društvenem kozolcu je konjenike pričakalo glasno ploskanje in vzklikanje. Po razpustu konjenice so vsi skupaj nazdravili ob srečni vrnitvi domov. Krekova konjenica se zahvaljuje vsem, ki ste jih prisrčno sprejeli, pogostili, prenočili ali pa le opazovali na njihovi poti.

Krekova konjenica Društva rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž
Foto: Ljubo Motore

Pohod na Tk pav v okviru Posavskega festivala pohodništva

vzpenjače do Krmelja. Ob osvežujoči Hinji smo se naposlušali žuborenja vode, ki je delovalo še kako osvežilno za nadaljevanje poti po gozdni poti proti Šentjanžu. Krog smo zopet sklenili pri Gromovih v Šentjanžu, kjer nam je Jože odstopil prostor v hladni senci. S kozarčkom vina smo zaključili letošnji nepozaben pohod na Tk pav, ki zagotovo ni bil zadnji letos in snovali načrte za nadgradnjo doživetij na Tk pavu, ki jih članom Turističnega društva Šentjanž ne manjka. Pohodniki so uživali in nam zagotovili, da se nam pridružijo tudi prihodnje leto, če ne že prej. Si lahko organizator želi sploh še kaj več? Upamo, da se nam v prihodnosti pridružiš tudi ti. Dobrodošel!

Petra Majcen

V soboto, 13. junija 2015, se nas je 25 pohodnikov zbralo na Vidmu pri vstopni tabli na rudarsko tematsko pot Tk pav, ki je nastala pred tremi leti kot posledica trdega dela članov Turističnega društva Šentjanž. Ljudje dobre volje in polni pričakovanj smo se okrepčali s slastnimi češnjami in Cvetinmajstrom ter se po uvodnem pozdravu podali na pot. Gozd nas je pričakal v vsej svoji zeleni lepoti. Pri opisnih tablah nam je Cveta Jazbec pripovedovala o zgodovini dnevnega kopa Tk pav in nas opozorila na naravne lepote, ki nas v Tk pavu obdajajo. Približno polovica pohodnikov je bila na Tk pavu po dolgih letih prvič, nekateri celo prvič nasploh. Pri Črni mlaki smo se že tradicionalno okrepčali s slastno Milenino pašteto namazano na domač kruh. Po prijetnem kramljanju smo pot nadaljevali mimo izvira stoletne vode in

Nasvet – ognjič vremenar

Bi radi pripravili svojo kremo?

Ognjič najdemo skoraj na vsakem vrtu. Naši predniki so rastlini z rumenimi cvetovi rekli tudi vremenar; če so bili cvetovi po osmi uri še zaprti, je bil to namreč znak, da bo deževalo.

Rastlina je uporabna zlasti za občutljivo kožo in kožo nagnjeno k alergijam. Pomaga pri celjenju ran, zdravi sončne opekline, varuje našo kožo pred degenerativnimi poškodbami. Enoletna rastlina ima hitro in krepko rast. Če se držimo pravil biodinamike, je zdravilna moč toliko boljša. Cvetove nabiramo vedno dopoldan od 10 do 11 ure na dan za cvet.

Za pripravo macerata rabite čist kozarec, vanj polagate cele cvetove in jih zalijete s čistim deviškimi oljčnim oljem ter postavite na toplem prostoru. Nikoli na direktno sončno svetlobo. Vedno na dan za cvet premešajte, da se olje lepše obarva. Po šestih tednih na dan za cvet precedite in macerat za pripravo kreme je pripravljen.

Za izdelovanje kreme rabite še kokosovo maščobo, deviško čisti čebelji vosek, nekaj kapljic propolisa in macerat ognjiča. Ves postopek delate v emajlirani posodi.

Cveta Jazbec

Črna packa – smeti v čakalnici

Čakalnica na avtobusni postaji bolj slabo služi svojemu namenu, ker ni veliko avtobusov, ki dnevno odpeljejo iz

Šentjanža in bi jih še lahko čakali. Je morda to razlog, da se je prelevila v prostor za odlaganje šentjanške nesnage, med katero so se znašli tudi transparenti, ki so jih za seboj pustile stranke, ki so kandidirale na preteklih volitvah, ki se jih ne spomnimo več. Smeti, takšne in drugačne, pa so ostale. Upam, da se kdo, ki se čuti odgovornega za tole nesnago zbuji in končno pospravi svojo packarijo. Kdo je že odgovoren za pospravljanje smeti na nikogaršnji zemlji? Dejstvo je, da se lahko sramujemo tegale koticčka v našem pušču Dolenjske, ki to, po fotografiji sodeč pač ni ...

Bralec J.

Pesmi

V cvetni pomladi sem se poslavljala od tebe, Prerov

Pomlad se počasi prebuja;
vsa narava zeleni,
rože odpirajo živobarvne cvetove,
v mojem srcu vzcvetijo spomini.

Davno je že, odkar sem odšla od doma,
z ljubečim pogledom sem se poslavljala od tebe, Prerov,
težko mi je bilo zapuščati moravski rodni kraj,
bolečina slovesa mi je stiskala srce.

Hodila sem po tvojih ulicah in trgih,
srečevala sem sorodnike, prijatelje, znance,
vdihavala sem svežino cvetne pomladi,
podoba mesta se mi je vtisnila v spomin.

Stopala sem pod grajskim obzidjem,
sprehajala sem se po nabrežju reke Bečve,
na mirni gladini so se lesketali sončni žarki,
koprena otožnosti mi je legala na lice.

Sprehodila sem se po Gornjem trgu,
oduševil me je starodaven tih sijaj,
iz ožarjenih temin davno minulih časov
so se skrivoma plazile pritažene sence.

Jan Blahoslav, Jan Amos Komensky,
imeni prerovske in češke historije,
zapisani sta v duši naroda,
spominjala sem se njunih potov usode.

Začutila sem hvaležnost in spoštovanje
do kulturne in duhovne zapuščine preteklosti,
v srcu mi je odsevala radost,
preveval me je duh davnine.

Zbogom, ljubezniv dom, »ahoj« in nasvidenje!
Z rokami sem si obrisala solzen obraz,
nasmehnila sem se novemu življenju,
začel se je nov lep prijazen dan.

Eva Keber

Čustvo živi

Čustvo se je zbudilo,
mi srce napolnilo.
Četudi ga režem,
le še bolj se razrašča;
kot trta ovijalka
si dušo prilasča.
Še sredi noči
na okno trka,
se v luni srebri.
Zaman upam,
da zazibala v pozabo
bi vse minule dni,
kajti tvoja podoba
še v zrcalu se porodi.
Čustvo pa živi in živi ...

Marija Bajt

MAK

Malokdaj rase v samoti,
najraje kot kralj
med žitom se bohota.
Zares izstopa.
Njegova rdeča barva ga razkriva,
v njej lahko žari vsa njiva.
Mnenje, ali je roža ali plevel;
P a bo vsak sam imel!

Sanjarim.
Soparen poletni dan
je s tihim pričakovanjem zaznamovan.
Rdeči mak počiva v raskavih dlaneh,
na ožarjenem obrazu
sije spet ljubeč nasmeh ...

Marija Bajt

KRES

(ta pesem je nastala že leta 1977)

Mrak je z mehкими svilenimi krili
sedel na zemljo.
Na bregu je moj fant zakuril kres.
Suha drva je podžgal s svojo ljubeznijo.
V mračno poltemno nebo
so se ptele iskre,
a fantove želje so prehitevale čas.
Skozi okno sem opazovala plamen,
ki si je zaželel,
da bi se povzpел še više –
v neskončnost.
Ravno tako je fant hrepenel,
da bi ogenj kot simbol ljubezni,
v meni naletel na odmev.

Ljubezen je šla z mehкими prsti
preko strun na kitari.
Predala sem se ritmu,
pozabila na vse.
Gledala sem ti v oči;
v njih je gorel velik kres
in ti si se ves
zakopal v moje lase.
Plesala sva nerazdružljivo objeta,
moje oči so se šele prižigale
in v nepoznanem lesku zažarele.
V tvojih se je kres večal,
objel je moje telo;
prevzel je naju oba.
Odšla sva v junijsko noč,
med travnike;
želela sva si daleč proč ...
Odletela sva kot kresnice ...

Marija Bajt

Rastlinske bolezni – nasveti

Če je vlage dovolj, se v juniju že razvije **krompirjeva plesen**. Treba je vedeti, da nikoli ne kombiniramo opravkov na krompirju in paradižniku hkrati, saj lahko tako prenesemo bolezen iz krompirja na paradižnik.

Njivska preslica ima sposobnost, da glivice, ki so se dvignile nad raven tal, spet vrne v tla. Zato je preventivno potrebno 3-krat pošpricati po tleh s preslico. Če so rastline že okužene, špricamo tri večere zapored, in sicer: prvi večer s čajem iz preslice, nato pa še dva večera zapored z žajbljevim čajem. Njivsko preslico nabiramo vedno po 15. avgustu, ker šele takrat ustvari dovolj zdravih komponent.

Vsi **domači pripravki** delujejo kontaktno, zato je potrebno špricanje ponavljati vsakih nekaj dni. Špricamo vedno zvečer, da lahko tako deluje celo noč, saj sonce hitro omeji njihov učinek. Odpornost rastlin povečamo tudi z morskimi algami in aminokislinami.

Najmočnejša je prevrelka, potem pa po vrsti brozga, hladen izvleček in čaj.

Prevrelka: Naredimo jo tako, da zelišča prelijemo z vodo in postavimo na toplo mesto, večkrat premešamo, ko se neha peniti in rastline razpadejo, jo precedimo in uporabimo za gnojenje ali špricanje. Shranimo v temnih steklenicah. Redčimo 1/5 in mešamo deset minut, nato špricamo.

Brozga: Naredimo tako, da zelišča namakamo 24 ur v vodi, nato pol ure prekuhamo na počasnem ognju, ohladimo in precedimo.

Mrzel izvleček: Zelišča prelijemo z mrzlo vodo, pustimo stati 24 ur, precedimo in uporabimo.

Čaj: Pripravimo enako, kot bi ga kuhali zase. Sveža ali suha zelišča prelijemo z vrelo vodo, počakamo 15 minut, precedimo in pošpricamo.

Proti **ušem** in pršicam skuhamo čaj iz pelina, rabarbare in hrenovih listov, dodamo malo sirotke in eko čistila.

Vir: Povzeto iz predavanja Miše Pušenjak.
Cveta Jazbec

Koledar dogodkov

DOGODEK	DATUM	VABI VAS
4. Šentjanški kulturni večer	Sobota, 20. junij 2015, ob 19.30 uri na trgu v Šentjanžu	Kulturno društvo Šentjanž Info: Danica Kramžar
Kresovanje v sodelovanju z DPM Šentjanž	Torek, 23. junij 2015, ob 21. uri	Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž Info: Krmelj Boštjan (041 709 287)
Vinogradniški pohod	Četrtek, 25. junij 2015, ob 9. uri	Društvo vinogradnikov Šentjanž
Otroške likovne delavnice na prostem	Nedelja, 28. junij 2015, ob 14. uri pri družini Zupan, Kladje 1, Šentjanž	KUD Budna vas Info: Magda Sigmund (031 353 388), magda.sigmund@gmail.com
ArtEko Šentjanž 2015	Sreda – sobota, 1. – 4. julij 2015, (zaključek z druženjem v soboto, 4. julija 2015, ob 19. uri) na kmetiji družine Felicijan v Peklu	Turistično društvo Šentjanž Info: Petra Majcen (041 392 567)
ŠentROCKjanž	Petek, 3. julij 2015, ob 20. uri na avtobusni postaji v Šentjanžu	Mladinsko društvo Šentjanž Info: Katarina Slapšak
Vaška veselica 15'	Sobota, 4. julij 2015, ob 19. uri na avtobusni postaji v Šentjanžu	Mladinsko društvo Šentjanž Info: Katarina Slapšak
Mokro-šaljive gasilske igre brez meja	Sobota, 18. julij 2015, ob 15. uri na Velikem Cirkniku	PGD Veliki Cirknik Info: 041/951 975
Srečanje konjenikov	Nedelja, 9. avgust 2015, ob 10. uri na Leskovcu	Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž Info: Strnad Franci (031 873 722)
Otroška gledališka predstava	Sobota, 26. september 2015, ob 19. uri v Kulturni dvorani Šentjanž	KUD Budna vas Info: Magda Sigmund (031 353 388), magda.sigmund@gmail.com
5. Šentjanška tržnica z otvoritvijo razstave ArtEko Šentjanž 2015	Nedelja, 27. september 2015, od 9. do 16. ure na trgu v Šentjanžu	Turistično društvo Šentjanž Info: Petra Majcen (041 392 567)
6. Pohod po poteh Milana Majcna	Sobota, 24. oktober 2015, ob 9. uri, start izpred spomenika v Šentjanžu	Turistično društvo Šentjanž Info: Petra Majcen (041 392 567)

VELIKI CIRNIK 18. julij 2015 ob 15 uri Mokro šaljive GASILSKE IGRE BREZ MEJA

Ob 18. uri razglasitev rezultatov in pričetek veselice z ansamblom GROM.

**Vabljeni na Veliki Cirknik:
Informacije 041/951 975**

VINOGRADNIŠKI POHOD

v četrtek, 25. junija 2015, ob 9. uri,

po čudovitih gorica naših vinogradnikov,
z okušanjem vin iz naših krajev in dobrot naših
pridnih gospodinj.

Start pri kleti DV Šentjanž ob 9. uri, zaključna prireditev ob 15. uri.

vabijo šentjanški vinogradniki!

NAGRADNA KRIŽANKA

1	2	3	4	5	6	7	8
9				10			
11				12			
13				14			
		15	16				
17	18				19	20	21
22					23		
24					25		
26					27		

VODORAVNO

1. banja, kad; 5. težke moreče sanje; 9. ime slovenskega pesnika Župančiča; 10. kratica avstrijske hokejske lige; **11. manjši lesen objekt namenjen domovanju nabiralkam medu, pred kratkim ponovno postavljen tudi v Šentjanžu**; 13. pristanišče v Izraelu; 14. naše obmorsko mesto; 15. pripadnik oboroženih sil; 17. naprava za preiskovanje težko dostopnih mest; 19. danski otok; 22. oseba, ki je dobila obisk; 24. kraj pred vstopom v Nebesa; 25. vrhunci vročine; 26. riževo žganje; 27. organsko večanje.

NAVPIČNO

1. preprosta zgradba v gorah; 2. očka; 3. listina, ki vsebuje vsebino dobljenega blaga; 4. dalmatinsko žensko ime; 5. javna kuhinja ali skupna jedilnica; 6. ženska, ki veliko joka; 7. madridski nogometni klub; 8. senjska viteška igra; 12. priprava za zlivanje tekočine v posodo; 16. oddelek uprave ali društva; 17. nočna ptica; 18. manjše pogorje na avstrijskem Koroškem; 20. starejša TV napovedovalka, Olga; 21. kis; 23. orel iz germanske mitologije.

Sestavil: Jože Puc

Geslo pod številko 11 vodoravno napišite na dopisnico in jo pošljite do **10. septembra 2015** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali pošljite rešitev na info@sentjanz.si. Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo izžrebali srečnega nagrajenca.

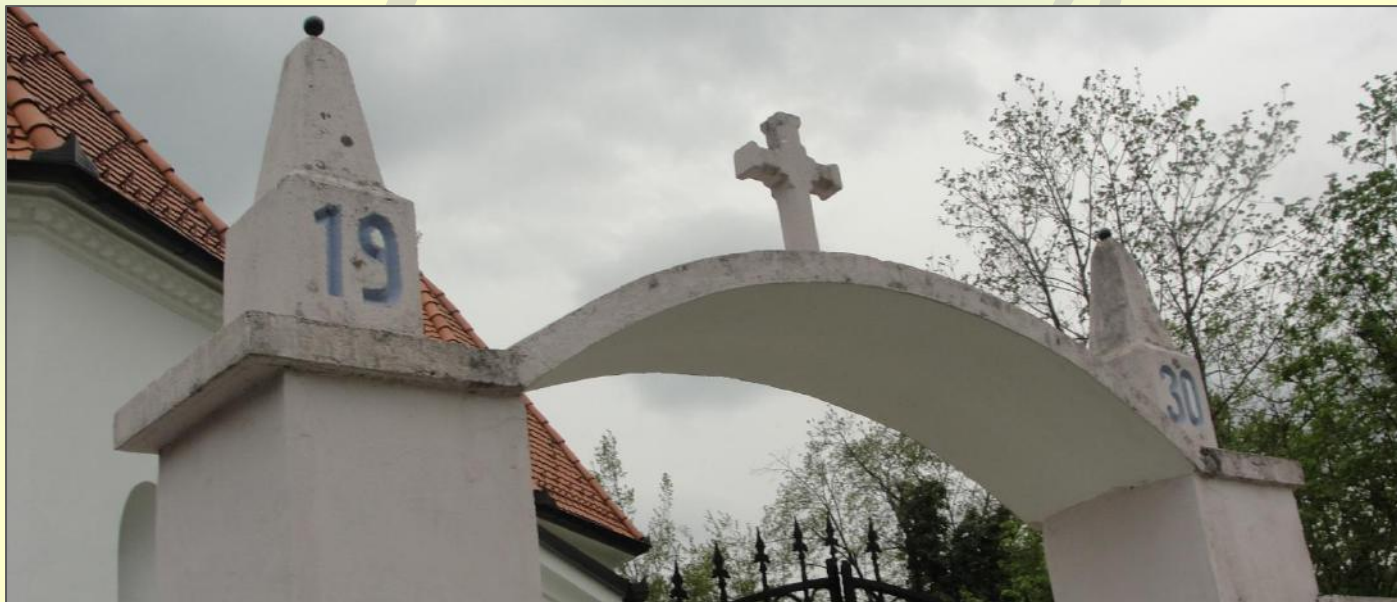
Nagradno geslo križanke iz prejšnje številke je **REDAKCIJA**.

Srečna izžrebanka je **Silva Lukek** iz Podboršta 4. Nagrajenka lahko nagrado, ki jo podarja Lisap, Trgovina in storitve d.o.o, prevzame v Frizerskem salonu v Šentjanžu. **Iskreno čestitamo.**

Rešitev celotne križanke iz prejšnje številke:

Vodoravno: SAPA, KOSA, OLEG, OBAD, **REDAKCIJA**, ANE, OKSER, NEČAK, OLJKA, AAR, KOPIRANJE, ALEP, SKAT, RADA, TASA.

Ostro oko

PRAVILEN ODGOVOR IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Na sliki je bila vas Češnjice. Med pravilnimi odgovori smo izžrebali **Dušanko Skoporc Zavrl** z Brunka 7, Radeče. Nagrajenka lahko nagrado, ki jo podarja Lisap, Trgovina in storitve d.o.o, prevzame v Frizerskem salonu v Šentjanžu. **Iskreno čestitamo.**

NOVO NAGRADNO VPRAŠANJE

Tokrat vas sprašujemo, kje se nahaja portal na sliki.

Odgovor na zastavljeno vprašanje napišite na dopisnico in jo pošljite najkasneje **do 10. septembra 2015** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali odgovor z vašimi podatki pošljite na info@sentjanz.si.

Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo tudi tokrat izžrebali srečnega nagrajenca.

Pohvalno

Vsako leto ob tem času jo občudujemo. Šentjanž, po zaslugi vestne negovalke Tonike Revinšek, postane res pušl'c Dolenjske in ograja ni več samo pusta pregrada. Hvala Tonika, ker nam polepšate uvod v poletje!

Mladinsko društvo
Šentjanž

the Perception • Liqui • DJ Andy
PETEK, 3.7. 2015 ob 20. uri

ŠENTROCKJANŽ

VASKA VESELICA

2015
AVTOBUSNA POSTAJA

SOBOTA, 4.7. 2015 ob 19. uri
Harmonk'N'Roll

AGM Janez Pungercar s.p.
Malkovec 1b, 8295 Tržišče

Tel: 07 81 80 451

Gsm: 041 642 256

janez.pungercar@siol.net

www.agm-pungercar.si

**V KAMNOLOMU TRŽIŠČE JE MOŽNO DOBITI
NASLEDNJE MATERIJALE:**

- gramoz
- različne vrste tampona
- pesek za beton, malto, drenažo

IZVAJAMO TUDI:

- vse vrste kiper prevozov
- storitve z gradbeno mehanizacijo
- rušenje objektov
- predelava gradbenih odpadkov

Material lahko prevzamete sami, ali vam ga dostavimo na željeno mesto po ugodnih cenah.

*Bi se vam ob kavi prilegla dobra sladica?
Se imate s prijateljico toliko za pogovoriti?
Ste ujezili ženo in bi se ji radi odkupili?*

**ODLIČNA
DNEVNA SLADICA**

3,5 EUR

**Plačas 1
Dobis 2**

Ob predložitvi tega kupona,

druga sladica brezplačna.

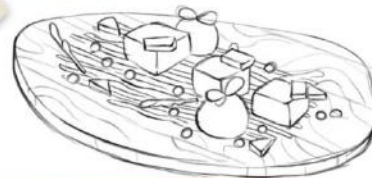
*Imate dober razlog,
da povabite prijatelje
na kozarec vina?*

*Bi ob kozarcu
dobrega vina še
nekaj prigriznili?*

**NAREZEK Z VRHUNSKIMI
LOKALNIMI DOBROTAMI**

7,5 EUR

**Plačas 1
Dobis 2**

Ob predložitvi tega kupona,

drugi narezek brezplačen.

GOSTILNA S PRENOČIŠČI
EKOLOŠKA KMETIJA

Repovž

Sreda, četrtek: 11:00 - 21:00
Petek: 11:00 - 22:00
Sobota: 8:00 - 22:00
Nedelja: 7:00 - 18:00
Ponedeljek, torek: zaprto

Gostilna Repovž
07 81 85 661
info@gostilna-repovz.si

www.gostilna-repovz.si
facebook.com/gostilnarepovz

Andrej Prijatelj s.p.
GRADBENA MEHANIZACIJA
IN STORITVE
Podboršt 15, 8297 Šentjanž

041 651 405

e-mail: andreprijatelj@siol.net

z vami že 20 let

Za vas opravljamo:

- izvedba vseh vrst zemeljskih del
- gradnja vodovodnih in kanalizacijskih sistemov
- sanacija plazov
- ostala dela nizkih gradenj po dogovoru

KMETIJA OBLAK
Kladje pri Krmelju 2
8297 Šentjanž
gsm: 041 825 570

- Nudimo:
- + sveže mleko, pregreto smetano
 - + jogurt navadni, jogurt sadni
 - + sir za žar, sir z zelišči
 - + skuto
 - + maslo

